

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 138

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

53 tomas
2010 m. gegužės 28 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
I <i>Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės</i>		
NUOMONĖS		
Taryba		
2010/C 138/01	Tarybos nuomonė dėl atnaujintos 2009–2012 m. Čekijos konvergencijos programos	1
2010/C 138/02	Tarybos nuomonė dėl atnaujintos 2009–2015 m. Danijos konvergencijos programos	6
2010/C 138/03	Tarybos nuomonė dėl atnaujintos 2009–2013 m. Suomijos stabilumo programos	11
IV <i>Pranešimai</i>		
EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI		
Europos Komisija		
2010/C 138/04	Euro kursas	15

LT

Kaina:
3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

2010/C 138/05	Komisijos pranešimas – Papildomos gairės dėl vertikaliųjų apribojimų variklinių transporto priemonių pardavimo ir remonto, taip pat variklinių transporto priemonių atsarginių dalių platinimo susitarimuose ⁽¹⁾	16
---------------	---	----

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

2010/C 138/06	Valstybių narių pateiktos informacijos apie valstybės pagalbą, suteiktą pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 736/2008 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žuvininkystės produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba, santrauka ⁽¹⁾	28
2010/C 138/07	Sprendimo pradėti banko „Banco Privado Português“ likvidavimo procesą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo 9 straipsnio nuostatas ištrauka (Paskelbimas numatytas pagal minėtosios direktyvos 13 straipsnį ir 2006 m. spalio 25 d. Įstatyminio potvarkio Nr. 199/2006 21 straipsnį)	29

V Nuomonės

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

Europos Komisija

2010/C 138/08	Kvietimas teikti paraiškas – EACEA/14/10 – Švietimo bendradarbiavimo programa (ICI-ECP) – Europos Sąjungos ir Australijos ir Europos Sąjungos ir Korėjos Respublikos Bendradarbiavimas aukštojo mokslo ir mokymo srityje – Kvietimas teikti paraiškas 2010 m. bendriems mobilumo projektams (BMP) ir bendriems mokslinių laipsnių projektams (BMLP) vykdyti	30
---------------	---	----

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

Europos Komisija

2010/C 138/09	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta) – Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka ⁽¹⁾	33
2010/C 138/10	Pranešimas, skelbiamas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalį, byloje COMP/39.398 – Visa MIF ⁽¹⁾	34

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

NUOMONĖS

TARYBA

TARYBOS NUOMONĖ

dėl atnaujintos 2009–2012 m. Čekijos konvergencijos programos

(2010/C 138/01)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo⁽¹⁾, ypač į jo 9 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos rekomendaciją,

pasikonsultavusi su Ekonomikos ir finansų komitetu,

PATEIKĖ ŠIĄ NUOMONĖ:

(1) 2010 m. balandžio 26 d. Taryba išnagrinėjo atnaujintą Čekijos konvergencijos programą, kuri apima 2009–2012 m. laikotarpį.

(2) Pasaulinė krizė padarė didelį poveikį Čekijos ekonomikai. Trejus metus daugiau kaip 6 % per metus augęs realusis BVP 2008 m. išaugo tik 2,5 %, o 2009 m., pagal atnaujintą konvergencijos programą, smuko 4 %. Ekonomika daugiausia nukentėjo dėl prekybos poveikio, bet įtakos taip pat turėjo ir su pasitikėjimu susiję pokyčiai, kreditavimo sąlygų griežtinimas ir užsienio investicijų srautų mažėjimas. Valdžios institucijos ryžtingai reagavo į krizę.

Čekijos nacionalinis bankas sumažino bazines palūkanų normas nuo 3,75 % 2008 m. viduryje iki dabartinių 1 %, o Vyriausybė parengė ir įgyvendino didelį fiskalinių skatinamųjų priemonių paketą pagal Europos ekonomikos atgaivinimo planą (EEAP), kurio poveikis 2009 m. sudarė 2,2 % BVP. Nuo 2008 m. liepos mėn. vidurio iki 2009 m. vasario mėn. vidurio Čekijos kronos vertė euro atžvilgiu sumažėjo maždaug penktadaliu (o vėliau iki 2010 m. vasario mėn. vidurio kronos vertė pakilo maždaug 14 %). Dabartiniu laikotarpiu, jau pasibaigus krizei, Čekijos ekonomikos neslegia didelės makroekonominio pažeidžiamumo problemos. Pagrindinis uždavinys – sumažinti didelį struktūrinį valdžios sektoriaus deficitą, kuris, kaip apskaičiuota, 2009 m. sudarė maždaug 6 %, iki tvaraus lygio. Be to, taip pat svarbu užtikrinti spartų darbo rinkos prisitaikymą prie nuosmukio ir siekti ilgalaikės konvergencijos. 2009 m. gruodžio 2 d. Taryba, atsižvelgusi į planuojamą 2009 m. deficitą, nusprendė, kad šalyje yra perviršinis deficitas ir pateikė rekomendacijas, pagal kurias deficitas turi būti sumažintas žemiau 3 % BVP pamatinės vertės iki 2013 m.

(3) Nors stebimas faktinio BVP mažėjimas krizės sąlygomis daugiausia yra ciklinis, buvo padarytas neigiamas poveikis ir potencialios gamybos apimtys lygiui. Dėl mažesnių investicijų ir didėjančio struktūrinio nedarbo krizė potencialiam augimui taip pat gali turėti įtakos vidutinės trukmės laikotarpiu. Be to, ekonomikos krizės poveikis prisideda prie neigiamo visuomenės senėjimo poveikio potencialiai gamybos apimčiai ir valstybės finansų tvarumui. Tokiomis aplinkybėmis bus būtina spartinti struktūrinių reformų įgyvendinimą potencialiam augimui paremti. Visų pirma Čekijai svarbu imtis reformų, kuriomis būtų siekiama didinti našumą (skatinant mokslinius tyrimus, plėtrą ir inovacijas, gerinant verslo aplinką ir konkurenciją), darbo jėgos pasiūlą ir gebėjimus.

⁽¹⁾ OL L 209, 1997 8 2, p. 1. Šiame tekste nurodytus dokumentus galima rasti tinklavietėje: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

(4) Pagal programos makroekonominį scenarijų numatoma, kad realusis BVP augs 1,3 % 2010 m., 2,6 % 2011 m. ir 3,8 % 2012 m. Remiantis šiuo metu turima informacija,

šis scenarijus atrodo patikimas iki 2011 m. ir dera su pinigų politikos ir valiutos kurso prielaidomis.

Programoje numatyta 2012 m. realiojo BVP augimo projekcija, pagal kurią numatomas augimo paspartėjimas iki augimo potencialą viršijančio lygio, atrodo palanki. Manoma, kad 2010 m. infliacija šiek tiek padidės, ir tai daugiausia lems netiesioginių mokesčių didinimas, o likusiu programos laikotarpiu tebebus nuosaiki. Programoje numatomas tolesnis padėties darbo rinkoje blogėjimas 2010 m. Apskritai infliacijos ir darbo rinkos projekcijos atrodo patikimos ir dera su realiojo BVP augimo projekcijomis.

- (5) Programoje apskaičiuotas 2009 m. valdžios sektoriaus deficitas sudaro 6,6 % BVP. Žymus pablogėjimas, palyginti su 2008 m. 2,1 % BVP deficitu, iš esmės rodo krizės poveikį valdžios sektoriaus finansams, bet prie to taip pat prisidėjo reikšmingos skatinamosios priemonės, kurių poveikis 2009 m. sudarė 2,2 % BVP ir kurias Vyriausybė priėmė pagal EEAP. Tarp pagrindinių priemonių buvo socialinio draudimo įmokų mažinimas, investicijų į viešąją infrastruktūrą didinimas ir finansinė parama įmonėms ir užimtumui. Pažymėtina, kad 2009 m. valdžios sektoriaus išlaidos padidėjo mažiau, negu planuota ankstesnėje atnaujintoje konvergencijos programoje. Struktūrinis balansas (t. y. pagal ciklą pakoreguotas balansas, neįskaitant vienkartinį ir kitų laikinųjų priemonių, apskaičiuotas pagal bendrai sutartą metodiką remiantis programoje pateiktais duomenimis) 2009 m. pablogėjo maždaug 2 procentiniais punktais BVP. Pagal programą Čekijos valdžios institucijos planuoja konsolidavimą, kuris bus pradėtas 2010 m. ir bus vykdomas laikotarpio pradžioje, o tai, atsižvelgiant į didelį Čekijos struktūrinį deficitą ir numatomą ekonominių sąlygų pagerėjimą, atitinka Tarybos remiamą pasitraukimo strategiją.

- (6) 2010 m. programoje numatomas 5,3 % BVP valdžios sektoriaus deficitas. Tai reikštų, kad struktūrinis balansas pagerės 2 procentiniais punktais BVP, o tai daugiau, negu rekomendavo Taryba 2009 m. gruodžio mėn. – rekomendacijoje numatyta 2010–2013 m. imtis struktūrinių priemonių, kurių metinis vidutinis poveikis sudarytų 1 % BVP. 2010 m. konsolidavimas bus pagrįstas pajamų santykio padidėjimu 1,5 procentinio punkto BVP.

Tarp pagrindžiančių priemonių yra PVM, akcizų ir nekilnojamojo turto mokesčių didinimas (maždaug 0,8 % BVP). Tai taip pat reiškia ankstyvą laikino socialinio draudimo įmokų sumažinimo panaikinimą ir socialinio draudimo įmokų viršutinių ribų padidinimą. Išlaidų srityje priemonės apima socialinių išmokų, įskaitant ligos pašalpas ir motinystės išmokas, mažinimą (maždaug 0,1 % BVP) ir nepanaudotą pensijų indeksavimo galimybę (maždaug 0,2 % BVP).

- (7) Pagrindinis vidutinės trukmės biudžeto strategijos tikslas – tęsti konsolidavimą po 2010 m. ir sumažinti valdžios sektoriaus deficitą žemiau 3 % BVP iki 2013 m. pagal gruodžio mėn. Tarybos rekomendaciją. Remiantis programa, deficitas sumažės nuo 5,3 % BVP 2010 m. iki 4,8 ir 4,2 % BVP atitinkamai 2011 m. ir 2012 m. Nepaisant numatomo ekonomikos atsigavimo, struktūrinis balansas gerės gerokai lėčiau, palyginti su 2010 m., ir pagerėjimas 2011–2012 m. neviršys 0,6 procentinio punkto BVP. Didžioji dalis koregavimo būtų atlikta išlaidų srityje. Programoje nurodoma, kad pusė išlaidų mažinimo veiksnių bus susiję su veiklos išlaidomis, o kita pusė – su privalomosiomis išlaidomis, bet nepateikta pakankamai duomenų apie tai, kaip šis mažinimas bus atliktas. Pajamų srityje priemonės nedidelės, bet nurodytos tiksliau – jos apima socialinio draudimo įmokų ir gyventojų pajamų mokesčio padidinimą. 2013 m. programoje nurodytas valdžios sektoriaus deficito tikslas (3 % BVP), bet nepateikta jokios išsamių informacijos apie tai, kaip tai bus pasiekta (taip pat nepateikta ir augimo prielaidų, kuriomis tas tikslas pagrįstas), todėl nėra įmanoma nustatyti fiskalinių priemonių metinio vidutinio poveikio 2010–2013 m. laikotarpiu. Kaip pranešė valdžios institucijos, Čekijos vidutinės trukmės tikslas – tai – 1,0 % BVP valdžios sektoriaus struktūrinis balansas. Atsižvelgiant į naujausias projekcijas ir skolos lygmenį, vidutinės trukmės tikslas atitinka pakto tikslus. Tačiau programoje nenumatyta, kad tai bus pasiekta programos laikotarpiu.

- (8) 2010 m. biudžeto rezultatai gali būti kiek mažesni, negu numatoma programoje. Dėl galimai silpnėsiu privataus vartojimo pajamos iš PVM ir akcizų gali būti šiek tiek mažesnės, negu tikimasi.

Kalbant apie išlaidas, dėl su išlaidomis susijusio spaudimo prieš parlamento rinkimus išlaidos gali padidėti. Didesnis neaiškumas dėl fiskalinių tikslų būdingas vėlesniems programos metams. Dabartinėje atnaujintoje programoje 2011 m. ir 2012 m. nustatyti išlaidų tikslai neparemti konkrečiomis priemonėmis, todėl neaišku, ar jie bus pasiekti, o 2012 m. pajamų projekcijos pagrįstos palankia realiojo BVP augimo prielaida. Galiausiai programoje nepateikiama jokios informacijos apie tai, kaip sumažinti deficitą nuo 4,2 % 2012 m. iki žemiau 3 % BVP 2013 m.

- (9) Apskaičiuota, kad bendroji valdžios sektoriaus skola nuo 30 % BVP ankstesniais metais padidėjo iki 35 % BVP 2009 m. Numatoma, kad programos laikotarpiu skolos santykis padidės dar 7 procentiniais punktais ir 2012 m. sieks 42 % BVP, tai daugiausia lems vis dar palyginti didelis valdžios sektoriaus deficitas. Skolos santykio raida gali būti mažiau palanki, negu numatoma programoje, ypač po 2010 m., atsižvelgiant į nustatytą biudžeto konsolidavimui gresiančią riziką, kurią didina galimybė, kad realiojo BVP augimas 2012 m. gali būti mažiau palankus, negu numatoma programoje. Tačiau valdžios sektoriaus skolos santykis bus gerokai mažesnis už 60 % BVP pamatinę vertę per visą programos laikotarpį.

(10) Vidutinės trukmės skolos projekcijos, pagal kurias daroma prielaida, kad BVP augimo rodikliai tik laipsniškai atsigaus iki dydžių, kurie buvo numatomi iki krizės, ir kad mokesčių rodikliai pasieks iki krizės buvusį lygį, ir kurios apima prognozuojamą su visuomenės senėjimu susijusių išlaidų didėjimą, rodo, kad programoje numatytos biudžeto strategijos, vertinant nominaliąja verte ir nebesikeičiant politikai, nepakaktų stabilizuoti skolos ir BVP santykį iki 2020 m.

(11) Ilgalaikis visuomenės senėjimo poveikis biudžetui akivaizdžiai didesnis nei ES vidurkis, pirmiausia dėl palyginti didelio pensijų išlaidų BVP dalies išraiška didėjimo per ateinančius dešimtmečius. Dėl programoje nustatytos 2009 m. biudžeto būklės ir visuomenės senėjimo poveikio biudžetui didėja tvarumo atotrūkis.

Vidutinės trukmės laikotarpiu užtikrinant pirminį perteklių ir imantis pensijų bei sveikatos apsaugos sistemų reformų, kuriomis siekiama riboti būsimą šių išlaidų augimą, būtų sumažinta valstybės finansų tvarumui kylanti rizika, kuri Komisijos 2009 m. tvarumo ataskaitoje įvertinta kaip didelė. 2010 m. sausio mėn. buvo įsteigta Finansų ministerijos bei Darbo ir socialinių reikalų ministerijos ekspertų patariamoji grupė, kurios tikslas – parengti alternatyvių pensijos reformos pasiūlymų. Pasiūlymai bus baigti rengti iki 2010 m. gegužės mėn. pabaigos ir perduoti naujamai Vyriausybei.

(12) Kalbant apie biudžeto procedūras, biudžeto rengimas yra gana decentralizuotas, bet kartu jam nėra taikomos griežtos fiskalinės taisyklės. 2004 m. Čekija patvirtino vidutinės trukmės biudžeto sistemą, kurioje nustatytos valstybės biudžeto nominaliųjų išlaidų viršutinės ribos trejiems metams. Tačiau iš patirties matyti, kad tos viršutinės ribos praeityje buvo kelis kartus padidintos, neapsiribojant vien patikslinimais, leistinai pagal biudžeto taisykles. Pagrindiniai dabartinės struktūros trūkumai, be kita ko, yra menkos galimybės užtikrinti jos laikymąsi, ribota *ex-post* stebėseną, veikimo sudėtingumas ir ribota proceso visuomenės kontrolė. 2009 m. gruodžio 2 d. Taryba rekomendavo Čekijai „griežtai laikytis vidutinės trukmės biudžeto ir geriau prižiūrėti, kaip vykdomas biudžetas visus metus, siekiant išvengti išlaidų perviršio, palyginti su biudžeto ir daugiamėčiais planais“. Programoje nenumatyta pakankamų šios srities pasiūlymų. Tačiau daroma tam tikra pažanga, siekiant gerinti fiskalinę valdymą. Įgyvendinami svarbūs mokesčių surinkimo ir mokesčių valdymo sistemos pakeitimai, taip pat greitas perėjimas prie išdo sistemos biudžeto valdymo srityje padės efektyviau valdyti valstybės finansus.

(13) Valstybės išlaidų kokybė Čekijoje gali būti šiek tiek pagerinta. Visų pirma, išlaidos moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai yra mažesnės už ES vidurkį, ir būtų galima padidinti valstybės išlaidų efektyvumą tokiose srityse kaip sveikatos apsauga, švietimas ir viešieji pirkimai.

Priešingai, valdžios sektoriaus investicijų lygis yra didelis, palyginti su ES vidurkiu ir kitomis regiono šalimis (beveik 5 % BVP per paskutinius ketverius metus). Pajamų srityje Čekijos valdžios institucijos nuo 2007 m. įgyvendino keletą reformų, kuriomis siekiama laipsniškai pereiti nuo tiesioginio prie netiesioginio apmokestinimo. Tačiau reikės tolesnių mokesčių ir išmokų sistemos reformų, siekiant didinti paskatas dirbti ir panaikinti neveiklumo spąstus. Be to, tiesioginio apmokestinimo ir mokesčių surinkimo sistema yra sudėtinga, ir būtų naudinga ją dar supaprastinti.

(14) Apskritai programoje pateikta 2010 m. biudžeto strategija atitinka Tarybos rekomendacijas pagal 126 straipsnio 7 dalį. Deficito tikslas atrodo tinkamas ir pagrįstas konkrečiomis konsolidavimo priemonėmis. Nuo 2011 m., atsižvelgiant į minėtą riziką, biudžeto strategija gali ne visiškai atitikti Tarybos rekomendacijas pagal 126 straipsnio 7 dalį. Visų pirma, 2011 m. ir 2012 m. konsolidavimo planai nėra pakankamai plataus užmojo (vidutinis fiskalinis koregavimas sudaro 0,3 % BVP per metus), ir jiems gresia rizika. Išlaidų tikslai nepagrįsti konkrečiomis priemonėmis, 2012 m. pajamų projekcijos pagrįstos palankiomis makroekonominėmis prielaidomis ir nepateikta jokios išsamių informacijos apie tai, kaip deficitas bus sumažintas nuo 4,2 % BVP 2012 m. iki žemiau 3 % BVP 2013 m. Trūksta informacijos apie 2013 m. biudžeto strategiją. Fiskalinių priemonių metinis poveikis programos laikotarpiu (2010–2012 m.) sudaro vidutiniškai 0,8 % BVP ir yra artimas, bet mažesnis už Tarybos rekomenduotą 1 % BVP fiskalinių priemonių vidutinį metinį poveikį. Kad būtų laikomasi rekomendacijos, 2011–2013 m. reikės įgyvendinti papildomas konsolidavimo priemones, siekiant užtikrinti rekomenduotą vidutiniškai 1 % BVP fiskalinių priemonių poveikį.

(15) Kiek tai susiję su duomenų pateikimo reikalavimais, nustatytais elgesio kodekse dėl stabilumo ir konvergencijos programų, programoje pateikiami ne visi privalomi duomenys⁽¹⁾. 2009 m. gruodžio 2 d. rekomendacijose pagal 126 straipsnio 7 dalį dėl perviršinio deficito padėties ištaisymo Taryba taip pat paragino Čekiją apie pažangą, padarytą įgyvendinant Tarybos rekomendacijas, pranešti atskirame atnaujintų konvergencijos programų skyriuje. Čekija iš dalies laikėsi šios rekomendacijos.

⁽¹⁾ Visų pirma nepateikta duomenų apie valdžios sektoriaus išlaidas pagal funkcijas ir apie likvidų finansinį turtą bei grynąją finansinę skolą.

Daroma bendra išvada, kad 2010 m. Čekijos biudžeto strategija yra tinkama ir atitinka Tarybos rekomendaciją pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 126 straipsnio 7 dalį. Vėlesnių metų fiskalinė strategija nepakankamai plataus užmojo, o fiskaliniams tikslams gresia rizika ir pajamų, ir išlaidų srityje. Visų pirma, nuo 2011 m. išlaidų tikslai nepagrįsti konkrečiomis priemonėmis, o palankios makroekonominės prielaidos kelia tam tikrų abejonių dėl 2012 m. pajamų projekcijų. Be to, nors valdžios sektoriaus deficito sumažinimo žemiau 3 % BVP tikslinė data (2013 m.) atitinka Tarybos rekomendaciją, išsamiai įvertinti biudžeto strategiją nėra įmanoma, nes programoje nepateikiama išsamios informacijos apie konsolidavimo priemones, kurios būtinos planuojamam dideliame koregavimui tais metais atlikti. Todėl būtų gerai, jei būtų pateikta daugiau informacijos apie bendrą strategiją, kuria pagrįstas perviršinio deficito ištaisymas, ypač įskaitant 2013 m. Kalbant apie fiskalinę sistemą, keliose srityse, visų pirma biudžeto procedūrų ir vidutinės trukmės biudžeto sistemos vykdymo, yra pastebimų trūkumų. Be to, ilgalaikis visuomenės senėjimo poveikis biudžetui akivaizdžiai didesnis nei ES vidurkis, ir tai tebekelia rūpestį ilgalaikio valstybės finansų tvarumo atžvilgiu ir parodo, kad būtina imtis reformų pensijų ir sveikatos apsaugos srityse.

Atsižvelgiant į pateiktą vertinimą ir taip pat į 2009 m. gruodžio 2 d. rekomendaciją pagal Sutarties dėl ES veikimo 126 straipsnį,

taip pat į būtinybę užtikrinti tvarią konvergenciją, Čekija raginama:

- i) griežtai įgyvendinti 2010 m. biudžetą ir vengti nukrypimų nuo prognozuotų išlaidų rodiklių; laikantis Tarybos rekomendacijos pagal 126 straipsnio 7 dalį, siekti didesnio, negu planuojama programoje, biudžeto koregavimo vykdant 2011 ir 2012 m. biudžetą ir išsamiau nurodyti priemones, kurios būtinos perviršiniame deficitui ištaisyti vėliausiai iki 2013 m.;
- ii) imtis priemonių biudžeto procedūroms pagerinti, griežčiau vykdyti vidutinės trukmės biudžeto tikslus ir griežčiau stebėti jų įgyvendinimą; visų pirma, vengti didinti išlaidų viršutines ribas, viršijant pagal biudžeto taisykles leistinus patikslinimus;
- iii) įgyvendinti būtinas reformas siekiant padidinti ilgalaikį valstybės finansų tvarumą.

Čekija taip pat raginama kitoje atnaujintoje konvergencijos programoje atskirame skyriuje pateikti išsamesnę informaciją apie pažangą, padarytą siekiant ištaisyti perviršinio deficito padėtį, kaip paprašė Taryba 2009 m. gruodžio 2 d. rekomendacijose pagal 126 straipsnio 7 dalį.

Pagrindinių makroekonominių ir biudžeto projekcijų palyginimas

		2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Realusis BVP (pokytis %)	2010 m. vasario mėn. KP	2,5	- 4,0	1,3	2,6	3,8
	2009 m. lapkričio mėn. COM	2,5	- 4,8	0,8	2,3	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	4,4	3,7	4,4	5,2	nėra duomenų
SVKI infliacija (%)	2010 m. vasario mėn. KP	6,3	0,6	1,8	1,5	1,8
	2009 m. lapkričio mėn. COM	6,3	0,6	1,5	1,8	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	6,4	2,9	3,0	2,5	nėra duomenų
Gamybos apimtys atotrūkis ⁽¹⁾ (% potencialiojo BVP)	2010 m. vasario mėn. KP	4,8	- 2,0	- 2,9	- 2,6	- 1,1
	2009 m. lapkričio mėn. COM ⁽²⁾	5,6	- 1,8	- 2,9	- 2,5	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	1,9	0,4	- 0,4	- 0,2	nėra duomenų
Grynasis skolinimas ir (arba) skolinimasis, palyginti su kitomis pasaulio šalimis (% BVP)	2010 m. vasario mėn. KP	- 2,4	- 0,2	1,0	0,2	0,6
	2009 m. lapkričio mėn. COM	- 2,2	- 1,5	- 0,7	- 0,4	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	- 1,0	- 0,5	0,4	1,2	nėra duomenų
Valdžios sektoriaus pajamos (% BVP)	2010 m. vasario mėn. KP	40,9	39,0	40,5	40,8	40,5
	2009 m. lapkričio mėn. COM	40,9	40,3	41,0	40,9	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	41,0	40,6	39,6	39,0	nėra duomenų

		2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Valdžios sektoriaus išlaidos (% BVP)	2010 m. vasario mėn. KP	43,0	45,5	45,8	45,6	44,7
	2009 m. lapkričio mėn. COM	43,0	46,9	46,5	46,6	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	42,2	42,2	41,1	40,2	nėra duomenų
Valdžios sektoriaus balansas (% BVP)	2010 m. vasario mėn. KP	- 2,1	- 6,6	- 5,3	- 4,8	- 4,2
	2009 m. lapkričio mėn. COM	- 2,1	- 6,6	- 5,5	- 5,7	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	- 1,2	- 1,6	- 1,5	- 1,2	nėra duomenų
Pirminis balansas (% BVP)	2010 m. vasario mėn. KP	- 1,0	- 5,3	- 3,5	- 2,8	- 2,0
	2009 m. lapkričio mėn. COM	- 1,0	- 5,2	- 3,9	- 4,1	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	0,0	- 0,4	- 0,4	- 0,1	nėra duomenų
Pagal ciklą pakoreguotas balansas ⁽¹⁾ (% BVP)	2010 m. vasario mėn. KP	- 3,8	- 5,9	- 4,2	- 3,8	- 3,8
	2009 m. lapkričio mėn. COM	- 4,1	- 6,0	- 4,5	- 4,8	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	- 2,0	- 1,7	- 1,4	- 1,1	nėra duomenų
Struktūrinis balansas ⁽²⁾ (% BVP)	2010 m. vasario mėn. KP	- 3,7	- 6,1	- 4,1	- 3,7	- 3,5
	2009 m. lapkričio mėn. COM	- 4,1	- 6,3	- 4,7	- 4,9	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	- 1,9	- 1,7	- 1,3	- 1,1	nėra duomenų
Bendroji valdžios sektoriaus skola (% BVP)	2010 m. vasario mėn. KP	30,0	35,2	38,6	40,8	42,0
	2009 m. lapkričio mėn. COM	30,0	36,5	40,6	44,0	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	28,8	27,9	26,8	25,5	nėra duomenų

Pastabos:

⁽¹⁾ Programose nurodytas gamybos apimtys atotrūkis ir pagal ciklą pakoreguotas balansas pagal Komisijos tarnybų perskaičiavimus remiantis programose pateikta informacija.

⁽²⁾ Remiantis potencialiais augimo apskaičiavimais 2,4 %, 2,0 %, 2,0 % ir 2,2 % atitinkamai 2009–2012 m.

⁽³⁾ Pagal ciklą pakoreguotas balansas atmetus vienkartinės ir kitas laikinas priemones. Vienkartinės ir kitos laikinosios priemonės sudaro 0,2 % BVP 2009 m. (deficitą mažinančios) ir - 0,1 % 2010 m. ir 2011 m. (deficitą didinančios) pagal naujausią programą ir 0,3 % BVP 2009 m., 0,2 % BVP 2010 m. ir 0,1 % BVP 2011 m. (visos deficitą mažinančios) pagal Komisijos tarnybų 2009 m. rudens prognozę.

Šaltinis:

Konvergencijos programa (KP); Komisijos tarnybų 2009 m. rudens prognozės (COM); Komisijos tarnybų apskaičiavimai.

TARYBOS NUOMONĖ

dėl atnaujintos 2009–2015 m. Danijos konvergencijos programos

(2010/C 138/02)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo⁽¹⁾, ypač į jo 9 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos rekomendaciją,

pasikonsultavusi su Ekonomikos ir finansų komitetu,

PATEIKĖ ŠIĄ NUOMONĖ:

- (1) 2010 m. balandžio 26 d. Taryba išnagrinėjo atnaujintą 2009–2015 m. Danijos konvergencijos programą.
- (2) 2009 m. ekonomikos krizė sudavė Danijos ekonomikai didelį smūgį, įstumdamą Daniją į didžiausią recesiją nuo Antrojo pasaulinio karo pabaigos. Prieš prasidedant krizei Danijos padėtis po ilgalaikio spartaus augimo, didelio einamosios sąskaitos ir valstybės sektoriaus finansų pertekliaus ir nedidelės valstybės skolos laikotarpio buvo palyginti gera. Nuosmukis prasidėjo 2008 m., kai sprogo burbulas būsto rinkoje; padėtį dar apsunkino eksporto mažėjimas, atspindėjęs pasaulio prekybos nuosmukį ir investicijų mažėjimą, smunkant galutiniam vartojimui ir griežtėjant finansavimo sąlygoms. Nors disponuojamosios pajamos tebedidėjo, privatusis vartojimas gerokai sumažėjo, nes niūrios ekonomikos perspektyvos, mažėjančios nekilnojamojo turto kainos ir nedarbo augimas pakirto vartotojų pasitikėjimą. Atsižvelgusios į smarkų gamybos apimtys sumažėjimą, Danijos valdžios institucijos priėmė kelias didelio masto fiskalines skatinamąsias priemones pagal Europos ekonomikos atgaivinimo planą (EEAP), kurios apėmė mokesčių mažinimą, investicinius projektus ir viešojo vartojimo išlaidų didinimą. Be fiskalinio ekon-

ominės veiklos rėmimo, priimti du bankų gelbėjimo paketai, kuriuose numatyta garantijų ir kapitalo injekcijų. Manoma, kad dėl šių priemonių pakankamą 2008 m. biudžeto perteklių nuo 2009 m. pakeis deficitas, kuris 2010–2012 m. viršys Stabilumo ir augimo pakte nustatytą 3 % BVP pamatinę vertę. Valstybės skola lygiagrečiai didės, tačiau manoma, kad ji tebebus mažesnė už 60 % BVP pamatinę vertę. Valiutos kursas 2009 m. buvo stabilus, o palūkanų normų skirtumas, palyginti su ECB nustatytomis normomis, gerokai sumažėjo. Siekiant užtikrinti tvarią valstybės finansų raidą, pagrindinis uždavinys bus tęsti reformas darbo jėgos pasiūlai didinti. Kitas Danijos valdžios institucijų uždavinys – užtikrinti, kad skatinamosios priemonės būtų nutrauktos laiku, kai tik atsigavimo procesas taps savaiminiu.

- (3) Nors pastebimas faktinio BVP mažėjimas krizės sąlygomis daugiausia yra ciklinis, buvo padarytas neigiamas poveikis potencialiam gamybos apimtys lygiui. Dėl mažesnių investicijų, kreditavimo galimybių suvaržymo ir didėjančio struktūrinio nedarbo krizė potencialiam augimui taip pat gali turėti įtakos vidutinės trukmės laikotarpiu. Be to, ekonomikos krizės poveikis prisidės prie neigiamo visuomenės senėjimo poveikio potencialiai gamybos apimčiai ir valstybės finansų tvarumui. Šiomis aplinkybėmis bus labai svarbu spartinti struktūrines reformas, siekiant paremti potencialų augimą. Visų pirma Danijai svarbu imtis reformų darbo rinkos ir ankstyvo išėjimo į pensiją išmokų srityse darbo jėgos pasiūlai didinti.
- (4) Pagal programos makroekonominį pagrindinį scenarijų numatoma, kad po 2009 m. – 4,3 % nuosmukio realusis BVP vėl ims augti ir 2010 m. prieaugis sieks 1,3 %, o likusiais programos laikotarpio metais augimas paspartės iki vidutiniškai 2,2 %. Remiantis šiuo metu turima informacija⁽²⁾ galima teigti, kad šis scenarijus pagrįstas patikimomis augimo prielaidomis iki 2011 m. ir palankiomis augimo prielaidomis vėlesniais metais. Tarp programos ir Komisijos tarnybų 2009 m. rudens prognozės esama augimo struktūros skirtumų. Programoje daroma prielaida, kad atsigavimą skatins vidaus paklausa, visų pirma privatusis vartojimas nuo 2010 m., o nuo 2011 m. – bendrasis pagrindinio kapitalo formavimas, nuo 2011 m. viešojo vartojimo augimas nusistovės, o išorės indėlis taps šiek tiek neigiamas. Komisijos tarnybų 2009 m. rudens prognozėje daroma prielaida, kad atsigavimą skatins ir privatusis vartojimas, ir grynasis eksportas. Programoje pateiktos infliacijos ir užimtumo projekcijos atrodo tikroviškos. Makroekonominis scenarijus laikomas derančiu su Danijos fiksuotojo valiutos kurso politika.

⁽¹⁾ OL L 209, 1997 8 2, p. 1. Šiame tekste nurodytus dokumentus galima rasti tinklavietėje http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Vertinime visų pirma atsižvelgiama ne tik į Komisijos tarnybų 2009 m. rudens prognozę, bet ir į kitą vėliau gautą informaciją.

- (5) Programoje 2009 m. numatomas 2,9 % BVP valdžios sektoriaus deficitas. Didžiulis staigus pokytis, palyginti su 3,4 % BVP pertekliumi 2008 m., didele dalimi atspindi krizės poveikį valstybės finansams, bet prie jo prisidėjo ir skatinamosios priemonės, kurių poveikis sudarė 2,2 % BVP ir kurias Vyriausybė priėmė pagal Europos ekonomikos atgaivinimo planą (EEAP). Pablogėjimą daugiausia lėmė išlaidų padidėjimas suveikus automatiniams stabilizatoriams, nors Vyriausybės skatinamosios priemonės taip pat apėmė ir didelį mokesčių mažinimą. Pagal programą fiskalinė politika 2010 m. tebebus ekspansinė, o vėlesniais programos metais taps ribojamąja. Atsižvelgiant į palyginti palankią Danijos pradinę padėtį, fiskalinės ekspansijos tęsimas 2010 m. yra tinkamas ir atitinka EEAP. Siekiant atkurti tvarią valstybės finansų būklę, programoje daroma prielaida, kad fiskalinis konsolidavimas prasidės 2011 m., ir nurodoma, kad tam reikalingos priemonės – papildančios finansinių elementų laipsniško įvedimo per 2010 m. mokesčių reformą ir normalios viešųjų investicijų padėties atkūrimo rezultatus – bus nustatytos vėliau.
- (6) Programoje planuojama, kad 2010 m. valdžios sektoriaus deficitas dėl mažėjančio pajamų santykio ir didėjančio išlaidų santykio padidės iki 5,3 % BVP. Pajamų santykio mažėjimas susijęs su 2010 m. mokesčių reformos įsigaliojimu, o išlaidų, išreikštų BVP procentine dalimi, padidėjimas susijęs su automatinių stabilizatorių veikimu ir papildomomis skatinamosiomis Vyriausybės priemonėmis. Numatoma, kad 2010 m. skatinamųjų priemonių ir mokesčių sumažinimo poveikis sudarys 1,3 % BVP, o programoje nurodytų kintamųjų elementų, įskaitant pajamas iš naftos gavybos Šiaurės jūroje ir subsidijas Grenlandijai ir Farerų saloms, poveikis sieks – 1,7 % BVP⁽¹⁾. Struktūrinis balansas, t. y. pagal ciklą pakoreguotas balansas, Komisijos tarnybų perskaiciuotas pagal bendrai sutartą metodiką, pablogės 2,5 procentinio punkto, ir tai patvirtina, kad fiskalinė politika yra labai ekspansinė. Skirtumą, palyginti su skatinamųjų priemonių ir mokesčių sumažinimo dydžiu, daugiausia lems pajamų trūkumas.
- (7) Programoje numatytos vidutinės trukmės biudžeto strategijos tikslai – struktūriškai subalansuotas biudžetas iki 2015 m., ne mažesnis nei nulis ilgalaikio tvarumo rodiklis⁽²⁾ ir struktūrinio balanso pagerinimas iš viso
- (8) Nors programoje pateiktos 2010 m. biudžeto projekcijos atrodo tikėtinos, 2011 ir vėlesniais metais rezultatai gali būti prastesni, negu numatoma. Atnaujintoje programoje pateiktos pajamų projekcijos tebėra tikroviškos, bet rezultatai gali būti prastesni nei numatoma, o planuojamas konsolidavimas išlaidų dalyje nėra pagrįstas priemonėmis. Be to, makroekonominiam scenarijui, kuriuo pagrįstos biudžeto projekcijos, daroma prielaida, kad privatusis vartojimas sparčiai augs, o viešasis vartojimas bus ribojamas. Žvelgiant į ankstesnius rezultatus, kai išlaidos dažnai viršijo tikslus, numanomas nulinis realus viešojo vartojimo išlaidų augimas 2011–2013 m. atrodo optimistiškas. Finansų sektorius atrodo stabilus, bet per krizę įgyvendintos finansinės gelbėjimo priemonės padidino riziką, kurią valdžios sektoriui kelia šis sektorius.
- (9) Apskaičiuota, kad 2009 m. bendroji valstybės skola sudarė 38,5 % BVP ir 2012 m. ji padidės iki 48,3 %, o 2015 m. sumažės iki 45,0 % BVP. Tai didžiąja dalimi lems spartus deficito padidėjimas ir BVP smukimas 2009 m. Atsižvelgiant į biudžeto tikslams gresiančią neigiamą riziką, skolos santykis gali padidėti labiau, negu numatoma programoje. Tačiau grynoji finansinė valdžios sektoriaus būklė programos laikotarpio pradžioje yra teigiama, bet tolesniu programos laikotarpiu taps šiek tiek neigiama. Numatoma, kad bendrosios skolos santykis neviršys Stabilumo ir augimo pakte nustatytos 60 % BVP pamatinės vertės.

⁽¹⁾ Atnaujintoje programoje laikoma, kad nuokrypiai nuo struktūrinio lygio dėl šių kintamųjų pajamų ir išlaidų šaltinių yra laikinosios arba vienkartinės priemonės. Be kapitalo pervedimo, kuris 2010 m. sudaro 0,3 % BVP ir susijęs su pensijų fondų pelno apmokestinimo reforma, šios priemonės nelaikomos vienkartinėmis priemonėmis pagal Komisijos tarnybų taikomą apibrėžtį. Taikant Komisijos tarnybų vienkartinę priemonių apibrėžtį, 2010 m. struktūrinis balansas bus – 2,5 % BVP, o likusiais programos laikotarpio metais bus lygus pagal ciklą pakoreguotam balansui.

⁽²⁾ Danijos ilgalaikio tvarumo rodiklis panašus į Komisijos tarnybų taikomą S2 rodiklį.

- (10) Vidutinės trukmės skolos projekcijos, pagal kurias daroma prielaida, kad BVP augimo tempai tik laipsniškai atsigaivins iki dydžių, kurie buvo numatyti iki krizės, o mokesčių rodikliai pasieks iki krizės buvusį lygį, ir kurios apima prognozuojamą su visuomenės senėjimu susijusių išlaidų didėjimą, rodo, kad programoje numatytos biudžeto strategijos, vertinant nominaliąją vertę ir papildomai nepakeitus politikos, visiškai pakaks skolos ir BVP santykiui stabilizuoti iki 2020 m.
- (11) Ilgalaikis visuomenės senėjimo poveikis biudžetui akivaizdžiai mažesnis nei ES vidurkis. Programoje apskaičiuota 2009 m. biudžeto būklė padeda mažinti bendrąją skolą. Vidutinės trukmės laikotarpiu užtikrinus didelį pirminį perteklių, sumažėtų valstybės finansų tvarumui kylanti rizika, kurią Komisija 2009 m. tvarumo ataskaitoje ⁽¹⁾ įvertino kaip nedidelę.
- (12) Kaip matyti iš ankstesnių biudžeto rezultatų, Danijai buvo naudinga palyginti tvirta fiskalinė sistema, ypač dėl jos didelės aprėpties ir fiskalinių taisyklių skaidrumo bei matimumo. Vis dėlto valdžios sektoriaus vartojimo išlaidos turėjo tendenciją viršyti nustatytus tikslus. Naujos iniciatyvos, susijusios su ekonominėmis sankcijomis, galėtų dar labiau paskatinti savivaldybes laikytis sutartų tikslų. Nuo 2002 m. Danijos mokesčių politika sutelkta į mokesčių išaldymą, pagal kurį negali būti didinami jokie netiesioginiai ar tiesioginiai mokesčiai. Mokesčių išaldymas pats savaime gali būti laikomas valstybės išlaidų kontrolės priemone. Mokesčių išaldymas nesutrukdytų įgyvendinti didelę mokesčių reformą 2009 m., tačiau griežtas mokesčių išaldymo laikymasis gali apsunkinti tolesnę koregavimą ir dėl jo atsiranda tam tikras mokesčių struktūros neveiksmingumas, ypač kiek tai susiję su nekilnojamojo turto apmokestinimu.
- (13) Vienas iš pagrindinių ilgalaikių Danijos ekonomikos uždavinių susijęs su darbo jėgos pasiūlos didinimu, tad Vyriausybė inicijavo priemones, kuriomis siekiama stiprinti paskatas dirbti ir atgrasyti nuo pravaikštų. 2009 m., atsižvelgus į pasaulinę ekonomikos krizę ir neviršijant mokesčių išaldymo ribų, patvirtinta mokesčių reforma, kuri įsigaliojotų nuo 2010 m. ir gerokai sumažintų darbui tenkančią mokesčių naštą. Įvairūs mokesčių reformos elementai bus laipsniškai įgyvendinti 2010–2019 m. Numatoma, kad 2010 m. grynosios prarastos pajamos sudarys maždaug 0,6 % BVP, tačiau finansavimo elementais užtikrinamas reformos visapusiškas nuolatinis finansavimas tiesioginėmis pajamomis (2013 m. – neutralus poveikis ir 2015 m. – teigiamas poveikis). Be to, Danijos
- valdžios institucijos numato, kad patobulintos darbo jėgos pasiūlos skatinamosios priemonės per ilgesnį laikotarpį sustiprins valstybės finansus (maždaug 0,3 procentinio punkto BVP).
- (14) Apskritai strategija išlaikyti ekspansinę fiskalinę politiką taip pat ir 2010 m. gali būti laikoma derančia su EEAP. Numatoma, kad dėl neigiamo ekonomikos krizės poveikio valdžios sektoriaus deficitas 3 % BVP pamatinę vertę viršys 2010, 2011 ir 2012 m. Tačiau atsižvelgiant į biudžeto projekcijoms vėlesniais programos metais gresiančią riziką, subalansuotas biudžetas gali būti nepasiektas taip, kaip planuojama, o planuojama 1½ % struktūrinio biudžeto balanso korekcija iki 2013 m. gali būti neįgyvendinta. Iš planuojamos fiskalinės politikos, vertinant pagal struktūrinio balanso pokytį, matyti, kad fiskalinis konsolidavimas įsitvirtina nuo 2011 m. ir jo dydis, nors ir lėtai, priartėja prie 0,5 % BVP standarto ⁽²⁾. Programoje minima, kad konsolidavimas pasinaudojant naujausiomis priemonėmis bus įgyvendinamas išlaidų dalyje, bet tai neparemta konkrečiomis konsolidavimo priemonėmis, išskyrus prielaidą, kad planuojant 2011–2013 m. biudžetą bus laikoma, jog realusis viešojo vartojimo išlaidų augimas lygus nuliui. Taigi biudžeto strategiją reikės sustiprinti, kad ji atitiktų Pakto reikalavimus. Be to, programoje numatoma iki 2015 m. pasiekti struktūrinį balansą, tačiau struktūrinis balansas, perskaiciuotas Komisijos tarnybų pagal bendrai sutartą metodiką, kaip numatoma, 2015 m. bus šiek tiek neigiamas (– 0,4 %) ir jam kils pirmiau minėta rizika.
- (15) Kiek tai susiję su elgesio kodekse dėl stabilumo ir konvergencijos programų nustatytais duomenų pateikimo reikalavimais, programoje pateikiami visi privalomi ir daugelis neprivalomų duomenų ⁽³⁾.

Daroma bendra išvada, kad sunki ekonomikos krizė gerokai paveikė valstybės finansų būklę. Dabartinėmis politikos kryptimis pagrįstose programose projekcijose nurodoma, kad valdžios sektoriaus deficitas nuo 2010 iki 2012 m. viršys 3 % BVP pamatinę vertę. Kadangi nustatytame konsolidavimo plane numatoma, kad vidutinės trukmės tikslas, kuris yra struktūriškai subalansuotas biudžetas, nebus pasiektas iki programos laikotarpio pabaigos 2015 m., struktūrinis balansas, perskaiciuotas Komisijos tarnybų pagal bendrai sutartą metodiką, kaip numatoma, bus šiek tiek neigiamas. Atsižvelgiant į riziką, susijusią su šiomis projekcijomis, kad rodikliai gali būti prastesni, pageidautina, kad Vyriausybė aiškiai nurodytų konsolidavimo priemones, kurių bus imtasi.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 10 d. Tarybos išvadose dėl viešųjų finansų tvarumo „Taryba ragina valstybes nares būsimoje savo stabilumo ir konvergencijos programose sutelkti dėmesį į tvarumo siekiu pagrįstas strategijas“ ir „prašo Komisijos kartu su Ekonominės politikos komitetu ir Ekonomikos ir finansų komitetu toliau plėtoti ilgalaikio viešųjų finansų tvarumo vertinimo metodikas, kad jos būtų parengtos iki kitos tvarumo ataskaitos“, kuri numatyta 2012 m.

⁽²⁾ Struktūrinio balanso pokytis, perskaiciuotas pagal bendrai priimtą metodiką – vienkartinės priemonės yra tokios, kaip jas apibrėžia Komisijos tarnybos, rodo 2011 m. numatomą struktūrinį pagerėjimą, artimą ½ % BVP, o iš viso 2011–2013 m. tai sudarys beveik 1½ %.

⁽³⁾ Visų pirma nepateikta informacijos apie išsamias atsargų ir srautų tikslinimo kategorijas, dėl to buvo sunkiau objektyviai atlikti vertinimą.

Atsižvelgiant į pirmiau pateiktą vertinimą, Danija raginama:

- i) padidinti pastangas užtikrinti, kad planuojamas 3 % BVP pamatinės vertės viršijimas toliau būtų kontroliuojamas, bei sparčiai ištaisyti numatomą deficito perviršį, viršijantį pamatinę vertę, ir
- ii) aiškiai nurodyti priemones, kuriomis būtų pagrįstas fiskalinis konsolidavimas, kad vidutinės trukmės tikslas, kaip numatyta, būtų pasiektas iki 2015 m.

Pagrindinių makroekonominių ir biudžeto projekcijų palyginimas

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Realusis BVP (% pokytis)	2010 m. vasario mėn. SP	-0,9	-4,3	1,3	1,6	2,0	2,3	2,6	2,6
	2009 m. lapkričio mėn. COM	-1,2	-4,5	1,5	1,8	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	0,2	-0,2	0,7	1,9	1,7	1,6	1,6	1,6
SVKI infliacija (%)	2010 m. vasario mėn. SP	3,6	0,8	2,1	1,5	2,3	2,1	1,9	1,9
	2009 m. lapkričio mėn. COM	3,6	1,1	1,5	1,8	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	3,6	1,3	2,1	1,4	1,8	1,9	1,9	1,8
Gamybos apimtys atotrūkis ⁽¹⁾ (% potencialiojo BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	0,3	-4,5	-3,9	-3,1	-2,0	-0,9	0,1	0,7
	2009 m. lapkričio mėn. COM ⁽²⁾	-0,1	-5,1	-4,1	-3,2	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	0,0	-1,4	-1,8	-1,2	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
Grynasis skolinimas arba skolinimasis kitų pasaulio šalių atžvilgiu (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	2,2	2,9	2,4	2,4	2,6	2,9	3,2	3,5
	2009 m. lapkričio mėn. COM	2,2	2,0	0,5	1,0	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	1,7	1,8	2,3	2,6	2,6	2,4	2,1	1,8
Valdžios sektoriaus pajamos (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	54,3	53,3	52,4	52,4	51,8	51,8	51,9	52,0
	2009 m. lapkričio mėn. COM	55,3	53,9	52,8	53,0	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	53,2	51,2	51,5	52,1	51,8	51,7	51,6	51,5
Valdžios sektoriaus išlaidos (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	50,9	56,3	57,7	56,5	54,9	53,6	52,8	52,0
	2009 m. lapkričio mėn. COM	51,9	55,9	57,6	56,4	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	50,2	51,2	52,8	51,8	51,7	51,6	51,6	51,6
Valdžios sektoriaus balansas (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	3,4	-2,9	-5,3	-4,1	-3,1	-1,8	-0,8	0,0
	2009 m. lapkričio mėn. COM	3,4	-2,0	-4,8	-3,4	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	3,0	0,0	-1,2	0,3	0,1	0,1	0,0	-0,1
Pirminis balansas (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	4,8	-1,3	-3,7	-2,3	-1,2	0,3	1,3	2,1
	2009 m. lapkričio mėn. COM	4,8	-0,5	-3,3	-1,9	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	-4,2	-1,5	-0,2	-1,6	-1,3	-1,2	-0,9	-0,7
Pagal ciklą pako- reguotas balansas ⁽¹⁾ (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	3,2	0,0	-2,8	-2,1	-1,7	-1,1	-0,8	-0,4
	2009 m. lapkričio mėn. COM	3,4	1,3	-2,1	-1,3	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	3,0	0,9	0,0	1,1	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Struktūrinis balansas ⁽³⁾ (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	3,2	1,4	- 1,1	- 1,0	- 0,8	- 0,3	- 0,5	- 0,4
	2009 m. lapkričio mėn. COM	3,4	1,4	- 1,5	- 1,3	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	4,0	2,6	1,7	1,3	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
Bendroji valdžios sektoriaus skola (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	33,4	38,5	41,8	46,2	48,3	48,1	46,1	45,0
	2009 m. lapkričio mėn. COM	33,5	33,7	35,3	35,2	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. KP	30,3	27,9	26,3	25,4	24,6	23,8	23,2	22,6

Pastabos:

(¹) Programose nurodytas gamybos apimties atotrūkis ir pagal ciklą pakoreguotas balansas pagal Komisijos tarnybų perskaičiavimus remiantis programose pateikta informacija.

(²) Remiantis potencialiojo augimo apskaičiavimais: 1,4 %, 0,6 %, 0,5 % ir 0,9 % atitinkamai 2008–2011 m.

(³) Pagal ciklą pakoreguotas balansas atmetus vienkartinės ir kitas laikinas priemones. Vienkartinės ir kitos laikinosios priemonės deficito mažinimo priemonės: 1,4 % BVP 2009 m., 1,7 % 2010 m., 1,1 % 2011 m., 0,9 % 2012 m., 0,8 % 2013 m. ir 0,0 % 2015 m.; visos priemonės yra deficitą mažinančios pagal naujausią programą, o 2009 m ir 2010 m. deficitas mažinamas atitinkamai 0,1 % ir 0,6 % BVP; visos priemonės yra deficitą mažinančios pagal Komisijos tarnybų 2009 m. rudens prognozę. Dėl metodikos skirtumų programoje nurodytos vienkartinės priemonės nėra laikomos vienkartinėmis priemonėmis pagal Komisijos tarnybų apibrėžtį. Pagal šią apibrėžtį vienkartinės priemonės sudarytų 0,3 % BVP deficito sumažinimą 2010 m. ir likusiais metais būtų nulinės.

Šaltinis:

konvergencijos programa (KP); Komisijos tarnybų 2009 m. rudens prognozės (COM); Komisijos tarnybų skaičiavimai.

TARYBOS NUOMONĖ

dėl atnaujintos 2009–2013 m. Suomijos stabilumo programos

(2010/C 138/03)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo⁽¹⁾, ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos rekomendaciją,

pasikonsultavusi su Ekonomikos ir finansų komitetu,

PATEIKĖ ŠIĄ NUOMONĘ:

- (1) 2010 m. balandžio 26 d. Taryba išnagrinėjo atnaujintą 2009–2013 m. Suomijos stabilumo programą.
- (2) Nors 2008 m. prasidėjus pasaulinei krizei Suomijos padėtis buvo palyginti stipri – ji buvo sukaupusi nemažą einamosios sąskaitos ir valdžios sektoriaus finansų perteklių, pasaulinė krizė turėjo ypač didelį poveikį jos smarkiai į eksportą orientuotai pramonei, o dėl neigiamų pasitikėjimo sumažėjimo padarinių – ir kitiems šalies sektoriams. Suomija sudarė sąlygas automatiniais stabilizatoriais veikti visu pajėgumu ir numatė palyginti dideles diskrecines fiskalines paskatas. Todėl 2009 m. valdžios sektoriaus finansų būklė pablogėjo 6,2 % BVP. Nors per 2009 m. vartotojų pasitikėjimas greitai atsigavo ir pasiekė lygį, kuris viršijo ilgalaikį vidurkį, o pramonės sektoriaus pasitikėjimo rodikliai taip pat nežymiai pagerėjo, realioji ekonomika gerėjo tik palaipsniui. Iki šiol krizės poveikis darbo rinkai nebuvo toks stiprus, kaip buvo galima tikėtis smarkiai sumažėjus gamybos apimčiai.
- (3) Nors stebimas faktinio BVP mažėjimas krizės sąlygomis daugiausia yra ciklinis, buvo padarytas neigiamas poveikis ir potencialios gamybos lygiui. Dėl mažesnių investicijų,

kreditavimo galimybių suvaržymo ir didėjančio struktūrinio nedarbo krizė potencialiam augimui taip pat gali turėti įtakos vidutinės trukmės laikotarpiu. Be to, ekonomikos krizės poveikis prisideda prie neigiamo visuomenės senėjimo poveikio potencialiai gamybos apimčiai ir valstybės finansų tvarumui. Šiomis aplinkybėmis bus labai svarbu spartinti struktūrines reformas, siekiant paremti potencialų augimą. Visų pirma Suomijai svarbu pradėti vykdyti reformas siekiant ilgainiui didinti darbo jėgos pasiūlą, kad būtų galima kovoti su visuomenės senėjimo neigiamu poveikiu darbo rinkai.

- (4) Makroekonominiam scenarijuje, kuriuo pagrįsta programa, numatoma, kad po staigaus susitraukimo 7,6 % 2009 m., 2010 m. realusis BVP vėl pradės augti ir bus 0,7 %, 2011 m. ir 2012 m. augimas paspartės atitinkamai iki 2,4 % ir 3,5 %, kol galiausiai 2013 m. sulėtės iki 3 %. Remiantis šiuo metu turima informacija⁽²⁾, šis scenarijus pagrįstas patikimomis augimo prielaidomis iki 2011 m. ir labai palankiomis prielaidomis vėlesniais metais, atsižvelgiant į tai, kad numatytas augimo tempas yra gerokai didesnis negu apskaičiuotas vidutinės trukmės augimo potencialas. Programoje pateiktos infliacijos projekcijos programos laikotarpiu yra tikroviškos.
- (5) Programoje apskaičiuota, kad 2009 m. valdžios sektoriaus deficitas bus 2,2 % BVP. Palyginti su 2008 m., kai BVP perteklius buvo 4,4 %, situacija labai pablogėjo ir iš esmės atspindi krizės poveikį valdžios sektoriaus finansams ir beveik 2 % BVP sudarančias skatinamąsias priemones, kurias Vyriausybė priėmė pagal Europos ekonomikos atgavimo planą (EEAP). Valstybės finansų būklės blogėjimą daugiausia lėmė mažesnės pajamos, visų pirma dėl to, kad surenkama mažiau pajamų mokesčio, ypač pelno mokesčio. Remiantis programa, planuojama, kad 2010 m. fiskalinė politika išliks orientuota į rėmimą, o vėlesniais programos įgyvendinimo metais taps iš esmės neutrali. Kadangi fiskalinės skatinamosios priemonės daugiausia yra nuolatinės, jas užbaigus fiskalinis konsolidavimas nebus automatiškai pasiektas. Pagal Tarybos remiamą pasitraukimo strategiją ir siekiant sugrįžti prie tvarios valstybės finansų būklės, vidutinės trukmės fiskalinė politika turi būti sugriežtinta. Programoje nurodyta, kad Vyriausybė dėl biudžeto konsolidavimo priemonių spęs vėliau, jas planuojama patikslinti būsime 2011 m. biudžete ir kitoje atnaujintoje stabilumo programoje.
- (6) Programoje numatoma, kad 2010 m. bendras valdžios sektoriaus deficitas padidės iki 3,6 % BVP, taigi, Stabilumo

⁽¹⁾ OL L 209, 1997 8 2, p. 1. Šiame tekste nurodytus dokumentus galima rasti šioje tinklavietėje: http://ec.europa.eu/growthandjobs/index_en.htm

⁽²⁾ Vertinime visų pirma atsižvelgiama į Komisijos tarnybų 2009 m. rudens prognozę, taip pat į kitą po to gautą informaciją.

ir augimo pakte nustatyta 3 % BVP deficito riba bus laikinai viršyta. Numatomą deficito padidėjimą lemia toliau vykdomos skatinamosios priemonės, iš esmės susijusios su mokesčių mažinimu, kurios sudaro kiek daugiau negu 1 % BVP, taip pat daugiau socialinių išmokų, daugiausia dėl to, kad tikimasi nedarbo augimo. Numatoma, kad pagal bendrai sutartą metodiką perskaičiuotas struktūrinis balansas, t. y. pagal ciklą pakoreguotas balansas atmetus vienkartinės priemonės, 2010 m. sumažės daugiau kaip 1 %, palyginti su praėjusiais metais, ir iš esmės atitiks 2010 m. taikomų skatinamųjų priemonių apimtį.

- (7) Pagrindinis programoje pateikiamos vidutinės trukmės biudžeto strategijos tikslas – per ekonomikos krizę remti ekonominę veiklą ir darbo rinką, tuo pat metu atsižvelgiant į ilgalaikio tvarumo poreikio keliamus fiskalinius suvaržymus. Nors programoje akcentuojama, kaip svarbu pasiekti tvarią fiskalinę būklę, joje taip pat teigiama, kad pagal dabartines fiskalines projekcijas, grindžiamas esama politika, šis tikslas nėra pasiekiamas. Programoje numatyta, kad nominalusis ir pirminis deficitas nuo 2011 m. palaipsniui mažės ir 2013 m. nominalusis deficitas sieks maždaug 2 % BVP. Struktūrinio balanso atitinkama raida rodo, kad nuo 2011 m. fiskalinė politika taps neutrali. Tai atitinka programos scenarijų, kuris grindžiamas prielaida, kad politika nesikeis, atsižvelgiant į tai, kad Vyriausybė kol kas nepaskelbė jokių esminių vidutinės trukmės konsolidavimo priemonių. Atnaujintoje programoje nustatytas biudžeto būklės vidutinės trukmės tikslas – 0,5 % BVP struktūrinis perteklius. Atsižvelgiant į naujausias projekcijas ir skolos lygį, vidutinės trukmės tikslas atitinka pakto tikslus. Tačiau pasiekti vidutinės trukmės biudžeto tikslą per programos laikotarpį dabartinės politikos sąlygomis atnaujintoje stabilumo programoje nenumatyta.
- (8) Biudžeto rezultatai gali būti prastesni, nei prognozuojama programoje. Nors artimiausio laikotarpio augimo perspektyvoms kylanti rizika yra ribota, kadangi naujausi į ateitį orientuoti rodikliai patvirtina palyginti tvirtą ir pastovų vartotojų ir, nors ir mažesnę, verslo sektoriaus pasitikėjimo atsigavimą, tačiau vėlesniais programos metais biudžeto rezultatai gali būti prastesni nei planuojama dėl labai palankių augimo prielaidų, kuriomis grindžiamos biudžeto projekcijos. Tikslams kylančią riziką iš dalies kompensuoja Vyriausybės įsipareigojimas 2011 m. biudžete ir kitoje atnaujintoje stabilumo programoje patikslinti pasitraukimo priemonės.
- (9) Apskaičiuota, kad bendroji valdžios sektoriaus skola 2009 m. padidės iki 41,8 % BVP, palyginti su 34,2 % praėjusiais metais. Tai daugiausia lemia spartus deficito didėjimas ir BVP mažėjimas. Prognozuojama, kad programos laikotarpiu skolos santykis padidės dar 14,6 procentinių punktų – iki 2013 m. pasieks 56,4 % BVP, daugiausia tai lems išlikęs didelis valdžios sektoriaus deficitas. Atsižvelgiant į biudžeto tikslams kylančią neigiamą riziką, skolos santykis galėtų padidėti net daugiau, nei

prognozuojama programoje. Remiantis programos jautrumo analize, neprognozuojama, kad skolos santykis viršytų 60 % BVP viršutinę ribą, numatytą Stabilumo ir augimo pakte. Kaip ir ankstesniais metais, socialinės apsaugos fonduose ir toliau kaupiamas finansinis turtas, kuris 2008 m. siekė maždaug 52,4 % BVP ir šiuo metu viršija bendrąją valdžios sektoriaus skolą.

- (10) Vidutinės trukmės skolos projekcijos, pagal kurias daroma prielaida, kad BVP augimo rodikliai tik laipsniškai atsigaus iki dydžių, kurie buvo numatomi iki krizės, ir kad mokesčių rodikliai pasieks iki krizės buvusį lygį, ir kurios apima prognozuojamą su visuomenės senėjimu susijusių išlaidų didėjimą, rodo, kad programoje numatytos biudžeto strategijos, vertinant nominaliąją vertę ir nebesikeičiant politikai, nepakaktų stabilizuoti skolos ir BVP santykio iki 2020 m.
- (11) Ilgalaikis visuomenės senėjimo poveikis biudžetui yra kiek didesnis už ES vidurkį, tačiau prognozuojamą pensijų išlaidų didėjimą per ateinančius dešimtmečius padeda suvaldyti įvykdytos pensijų reformos. Be to, valstybės pensijų fonduose sukauptomis didelėmis lėšomis bus galima finansuoti ateityje didėjančių pensijų išlaidų dalį. Dėl programoje nustatytos 2009 m. biudžeto būklės ir visuomenės senėjimo poveikio biudžetui didėja tvarumo atotrūkis. Vidutinės trukmės laikotarpiu užtikrinus didelį pirminį perteklių ir įgyvendinus tinkamas struktūrines reformas būtų galima sumažinti valstybės finansų tvarumui kylančią riziką, kuri Komisijos 2009 m. tvarumo ataskaitoje ⁽¹⁾ buvo įvertinta kaip nedidelė.
- (12) Pagrindinė priemonė centrinės valdžios sektoriaus išlaidoms kontroliuoti išlieka daugiametės viršutinės išlaidų ribos, į kurias neįtrauktos į ciklo pokyčius greitai reaguojančios išlaidos, todėl automatiniai stabilizatoriai galėjo veikti visu pajėgumu. Nors tokia tvarka buvo remiama ekonominė veikla ir socialinė sanglauda krizės laikotarpiu, tačiau dėl jos palyginti smarkiai pablogėjo valstybės finansų būklė. Atsižvelgiant į praeityje pasiektus gerus rezultatus, galima tikėtis, kad viršutinės išlaidų ribos išliks efektyvi priemonė neciklinėms centrinės valdžios sektoriaus išlaidoms suvaldyti. Programoje pripažįstama, kad didžiausias dėmesys turėtų būti skiriamas pokrizinei pasitraukimo strategijai ir fiskalinės politikos taisyklėms, kurios

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 10 d. Tarybos išvadose dėl viešųjų finansų tvarumo „Taryba ragina valstybes nares būsiose savo stabilumo ir konvergencijos programose sutelkti dėmesį į tvarumo siekiu pagrįstas strategijas“ ir „prašo Komisijos kartu su Ekonominės politikos komitetu ir Ekonomikos ir finansų komitetu toliau plėtoti ilgalaikio viešųjų finansų tvarumo vertinimo metodikas, kad jos būtų parengtos iki kitos tvarumo ataskaitos“, kuri numatyta 2012 m.

užtikrintų ilgalaikį valstybės finansų stabilumą, sukurti. Centrinės valdžios sektorius taip pat nori pasiekti, kad savivaldybių teikiamos paslaugos būtų našesnės, o tai savo ruožtu galėtų padėti kontroliuoti išlaidų didinimo veiksmus. Tam 2007 m. parlamentas priėmė pagrindų įstatymą.

- (13) Vyriausybė iš esmės nepakeitė šiuo metu vykstančių reformų strategijos dėl paslaugų teikimo centrinės ir vietos valdžios lygiu reorganizavimo – abiem lygiais daroma plane numatyta pažanga. Tačiau tikėtina, kad lauktas našumo padidėjimas savivaldybių lygmeniu bus iš esmės juntamas tik vidutinės trukmės ar per ilgesnį laikotarpį.
- (14) Apskritai, atsižvelgiant į pirmiau minėtiems biudžeto tikslams kylančią riziką, galima laikyti, kad strategija, skirta ir 2010 m. išlaikyti ir rėmimą orientuotą fiskalinę politiką, atitinka EEAP. Dėl neigiamų ekonomikos krizės padarinių prognozuojama, kad valdžios sektoriaus 3 % BVP deficito riba gali būti laikinai viršyta 2010 m., tačiau po to ji palaipsniui turėtų sumažėti ir būti mažesnė už pamatinę vertę. Tačiau atsižvelgiant į augimo projekcijoms vėlesniais programos metais kylančią riziką, gali nepavykti pasiekti net ir nedidelio planuoto deficito sumažėjimo. Pagal planuojamą fiskalinę politiką, įvertintą pagal struktūrinio balanso pokyčius, nenumatoma, kad fiskalinis konsolidavimas įvyks vidutinės trukmės laikotarpiu, o programoje nenumatoma, kad programos laikotarpiu bus padaryta pažanga siekiant vidutinės trukmės tikslo. Nors programoje nurodoma, kad konsolidavimo strategija yra planuojama, joje smulkiai neapibūdinami jos konkretūs tikslai ar pagrindiniai elementai. Kad biudžeto strategija atitiktų

pakto reikalavimus, būtina, kad būtų laiku įgyvendinta išsami struktūriniam fiskaliniam konsolidavimui skirta strategija.

- (15) Kiek tai susiję su elgesio kodekse dėl stabilumo ir konvergencijos programų nustatytais duomenų pateikimo reikalavimais, programoje trūksta tam tikrų privalomų ir neprivalomų duomenų ⁽¹⁾.

Daroma bendra išvada, kad dėl gilesnės ekonomikos krizės labai nukentėjo valstybės finansai bei ilgalaikio tvarumo būklė. 2010 m. planuojama vykdyti ekspansinę fiskalinę politiką atitinkant EEAP. Tačiau programos projekcijos, kurios grindžiamos esama politika, rodo, kad 2010 m. valdžios sektoriaus deficitai viršys 3 % BVP pamatinę vertę. Be to, prognozuojamas lėtas fiskalinio konsolidavimo plano įgyvendinimas vidutinės trukmės laikotarpiu neužtikrins pažangos siekiant programos vidutinės trukmės tikslo. Taip pat atsižvelgiant į su šiomis projekcijomis susijusią riziką, kad situacija pablogės, labai pageidautina, kad Vyriausybė laiku imtųsi veiksmų, kad būtų parengta išsami ir konkreti vidutinės trukmės fiskalinė strategija konsolidavimui nuo 2011 m. vykdyti. Atsižvelgiant į pirmiau pateiktą vertinimą, Suomija raginama:

- i) įgyvendinti planuojamą EEAP atitinkančią 2010 m. fiskalinę politiką užtikrinant, kad planuojamas 3 % BVP pamatinės vertės viršijimas išliks ribotas ir laikinas;
- ii) laiku imtis veiksmų, kad būtų parengta išsami ir konkreti vidutinės trukmės fiskalinė strategija konsolidavimui nuo 2011 m. vykdyti, taip pat siekti vidutinės trukmės tikslo ir atkurti ilgalaikį valstybės finansų tvarumą.

Pagrindinių makroekonominių ir biudžeto projekcijų palyginimas

		2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.
Realusis BVP (pokyčiai %)	2010 m. vasario mėn. SP	1,0	- 7,6	0,7	2,4	3,5	3,0
	2009 m. lapkričio mėn. COM	1,0	- 6,9	0,9	1,6	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. gruodžio mėn. SP	2,6	0,6	1,8	2,4	2,2	nėra duomenų
SVKI infliacija (%)	2010 m. vasario mėn. SP	3,9	1,7	1,8	1,7	2,0	2,0
	2009 m. lapkričio mėn. COM	3,9	1,8	1,6	1,5	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. spalio mėn. SP	4,0	2,3	1,9	2,0	2,0	nėra duomenų
Gamybos apimtys atotrūkis ⁽¹⁾ (% potencialiojo BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	3,7	- 5,0	- 5,0	- 4,0	- 2,2	- 1,2
	2009 m. lapkričio mėn. COM ⁽²⁾	3,5	- 4,5	- 4,3	- 3,8	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. gruodžio mėn. SP	1,3	- 0,6	- 1,0	- 1,2	nėra duomenų	nėra duomenų

⁽¹⁾ Visų pirma, nepateikiamos išorės prielaidos vėlesniems programos metams.

		2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.
Grynasis skolinimas (skolinimasis), palyginti su kitomis pasaulio šalimis (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	2,7	0,8	1,2	1,5	1,8	2,0
	2009 m. lapkričio mėn. COM	3,0	1,1	1,2	1,3	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. gruodžio mėn. SP	4,0	3,6	3,7	3,9	3,9	nėra duomenų
Valdžios sektoriaus pajamos (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	53,4	53,1	52,6	53,4	53,2	52,8
	2009 m. lapkričio mėn. COM	53,4	51,5	50,5	50,6	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. gruodžio mėn. SP	51,4	50,3	49,7	49,4	49,4	nėra duomenų
Valdžios sektoriaus išlaidos (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	49,0	55,3	56,2	56,4	55,5	54,7
	2009 m. lapkričio mėn. COM	48,9	54,3	55,0	55,0	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. gruodžio mėn. SP	47,0	48,2	48,6	48,4	48,5	nėra duomenų
Valdžios sektoriaus balansas (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	4,4	- 2,2	- 3,6	- 3,0	- 2,3	- 1,9
	2009 m. lapkričio mėn. COM	4,5	- 2,8	- 4,5	- 4,3	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. gruodžio mėn. SP	4,4	2,1	1,1	1,0	0,9	nėra duomenų
Pirminis balansas (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	5,9	- 0,8	- 2,3	- 1,2	- 0,2	0,4
	2009 m. lapkričio mėn. COM	5,9	- 1,4	- 3,1	- 2,9	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. gruodžio mėn. SP	5,4	4,0	3,3	2,8	2,4	nėra duomenų
Pagal ciklą pakoreguotas balansas ⁽¹⁾ (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	2,6	0,3	- 1,1	- 1,0	- 1,2	- 1,3
	2009 m. lapkričio mėn. COM	2,7	- 0,5	- 2,3	- 2,4	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. gruodžio mėn. SP	3,7	2,4	1,7	1,6	nėra duomenų	nėra duomenų
Struktūrinis balansas ⁽²⁾ (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	2,6	0,3	- 0,9	- 1,0	- 1,2	- 1,3
	2009 m. lapkričio mėn. COM	2,7	- 0,5	- 2,2	- 2,4	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. gruodžio mėn. SP	3,7	2,4	1,7	1,6	nėra duomenų	nėra duomenų
Bendroji valdžios sektoriaus skola (% BVP)	2010 m. vasario mėn. SP	34,2	41,8	48,3	52,2	54,4	56,4
	2009 m. lapkričio mėn. COM	34,1	41,3	47,4	52,7	nėra duomenų	nėra duomenų
	2008 m. gruodžio mėn. SP	32,4	33,0	33,7	34,1	34,6	nėra duomenų

Pastabos:

⁽¹⁾ Programose nurodytas gamybos apimtys atotrūkis ir pagal ciklą pakoreguotas balansas pagal Komisijos tarnybų perskaičiavimus remiantis programose pateikta informacija.

⁽²⁾ Remiantis potencialiojo augimo apskaičiavimais: 2,1 %, 1,0 %, 0,7 % ir 1,1 % atitinkamai 2008–2011 m.

⁽³⁾ Pagal ciklą pakoreguotas balansas atmetus vienkartinės ir kitas laikinas priemones. Kalbama tik apie 2010 m. vienkartinės ir kitas laikinas priemones, kai jos sudaro 0,2 % BVP ir pagal naujausią programą bei Komisijos tarnybų 2009 m. rudens prognozę jos yra deficitą didinančios priemonės.

Šaltinis:

Stabilumo programa (SP); Komisijos tarnybų 2009 m. rudens prognozės (COM); Komisijos tarnybų skaičiavimai.

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2010 m. gegužės 27 d.

(2010/C 138/04)

1 euro =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,2255	AUD	Australijos doleris	1,4620
JPY	Japonijos jena	110,79	CAD	Kanados doleris	1,2919
DKK	Danijos krona	7,4396	HKD	Honkongo doleris	9,5437
GBP	Svaras sterlingas	0,84625	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,8252
SEK	Švedijos krona	9,6660	SGD	Singapūro doleris	1,7219
CHF	Šveicarijos frankas	1,4164	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 500,26
ISK	Islandijos krona		ZAR	Pietų Afrikos randas	9,4074
NOK	Norvegijos krona	7,9860	CNY	Kinijos ženminbi juanis	8,3720
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	HRK	Kroatijos kuna	7,2654
CZK	Čekijos krona	25,629	IDR	Indonezijos rupija	11 356,57
EEK	Estijos kronos	15,6466	MYR	Malaizijos ringitas	4,0374
HUF	Vengrijos forintas	276,86	PHP	Filipinų pesas	56,951
LTL	Lietuvos litas	3,4528	RUB	Rusijos rublis	37,7950
LVL	Latvijos latas	0,7079	THB	Tailando batas	39,908
PLN	Lenkijos zlotas	4,0848	BRL	Brazilijos realas	2,2556
RON	Rumunijos leja	4,1465	MXN	Meksikos pesas	15,8347
TRY	Turkijos lira	1,9255	INR	Indijos rupija	57,4270

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

Komisijos pranešimas

Papildomos gairės dėl vertikalųjų apribojimų variklinių transporto priemonių pardavimo ir remonto, taip pat variklinių transporto priemonių atsarginių dalių platinimo susitarimuose

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/C 138/05)

I. ĮVADAS

1. Gairių paskirtis

- (1) Šiose gairėse nustatomi konkrečių klausimų, kylančių dėl vertikalųjų apribojimų variklinių transporto priemonių pardavimo ir remonto, taip pat atsarginių dalių platinimo susitarimuose, vertinimo pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnį⁽¹⁾ principai. Jos pridedamos prie Komisijos reglamento (ES) Nr. 461/2010 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikrų kategorijų vertikaliesiems susitarimams ir suderintiems veiksams variklinių transporto priemonių sektoriuje (toliau – Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentas)⁽²⁾, o jų tikslas – padėti bendrovėms pačioms vertinti tokius susitarimus.
- (2) Gairėse aiškinami klausimai, labai aktualūs variklinių transporto priemonių sektoriui, įskaitant tam tikrų 2010 m. balandžio 20 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 330/2010 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalųjų susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims⁽³⁾ (toliau – Bendrasis bendrosios vertikaliosios išimties reglamentas) nuostatų išaiškinimą. Jos nepažeidžia Bendrųjų vertikalųjų apribojimų gairių⁽⁴⁾ (toliau – Bendrosios vertikaliosios gairės) taikymo ir todėl jos turi būti aiškinamos kartu su Bendrosiomis vertikaliosiomis gairėmis ir kaip jų priedas.
- (3) Šios gairės taikomos tiek vertikaliesiems susitarimams, tiek suderintiems veiksams, susijusiems su sąlygomis, kuriomis šalys gali pirkti, parduoti arba perparduoti variklinių transporto priemonių atsargines dalis arba teikti variklinių transporto priemonių remonto ir techninės priežiūros paslaugas, ir vertikaliesiems susitarimams bei suderintiems veiksams, susijusiems su sąlygomis, kuriomis šalys gali pirkti, parduoti arba perparduoti naujas motorines transporto priemones. Kaip išaiškinta šių gairių II skirsnyje, pastarajai susitarimų ir suderintų veiksmų kategorijai ir toliau iki 2013 m. gegužės 31 d. bus taikomos 2002 m. liepos 31 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1400/2002 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalųjų susitarimų ir

suderintų veiksmų rūšims motorinių transporto priemonių sektoriuje⁽⁵⁾ atitinkamos nuostatos. Todėl naujų transporto priemonių pirkimui, pardavimui arba perpardavimui šios gairės taikomos tik nuo 2013 m. birželio 1 d. Šios gairės taikomos vertikaliesiems susitarimams tik variklinių transporto priemonių sektoriuje ir jose išdėstytų principų neprivaloma taikyti vertinant kitų sektorių susitarimus.

- (4) Šiomis gairėmis neapribojamas galimas lygiagretus Sutarties 102 straipsnio taikymas vertikaliesiems susitarimams variklinių transporto priemonių sektoriuje arba aiškinimas, kurį Pirmosios instancijos teismas ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas gali pateikti dėl Sutarties 101 straipsnio taikymo tokiems vertikaliesiems susitarimams.
- (5) Jei nenurodyta kitaip, šiose gairėse pateikta analizė ir argumentai taikomi visų lygių prekybai. Sąvokos „tiekėjas“ ir „platintojas“⁽⁶⁾ vartojamos kalbant apie visų lygių prekybą. Bendrasis bendrosios vertikaliosios išimties reglamentas ir Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentas kartu vadinami bendrosios išimties reglamentais.
- (6) Šiose gairėse nustatyti standartai turi būti taikomi kiekvienam atvejui, atsižvelgiant į individualias faktines ir teisinės aplinkybes. Komisija šias gaires taikys⁽⁷⁾ racionaliai, lanksčiai ir atsižvelgdama į įgytą vykdymo užtikrinimo ir rinkos priežiūros patirtį.
- (7) Konkurencijos užtikrinimo šiame sektoriuje patirtis rodo, kad tam tikri apribojimai gali būti pradėti taikyti arba dėl aiškių tiesioginių sutartinių išipareigojimų, arba dėl netiesioginių išipareigojimų ar netiesioginių priemonių, kuriais vis tiek pasiekiamas tas pats konkurenciją ribojantis rezultatas. Tiekėjai, norintys daryti įtaką platintojo konkurenciniam elgesiui, gali, pavyzdžiui, griebtis grasinimų ar gąsdinimo, išpėjimų ar nuobaudų. Jie taip pat gali vėluoti pristatyti siuntas ar stabdyti jų pristatymą arba grasinti nutraukti sutartį su platintojais, parduodančiais užsienio vartotojams ar nesilaikančiais nustatyto kainų lygio. Skaidrūs susitarimo šalių santykiai paprastai sumažintų gamintojų riziką

⁽¹⁾ Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 81 ir 82 straipsniai tapo atitinkamai Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo („SESV“) 101 ir 102 straipsniais. Abiem atvejais šios nuostatos yra iš esmės tapачios. Prieikus šiame sprendime daromos nuorodos į SESV 101 ir 102 straipsnius turi būti suprantamos kaip nuorodos atitinkamai į EB sutarties 81 ir 82 straipsnius. SESV taip pat padaryta terminijos pakeitimų, pavyzdžiui, terminas „Bendrija“ pakeistas terminu „Sąjunga“, o terminas „bendroji rinka“ – terminu „vidaus rinka“. Šiose gairėse vartojama SESV terminija.

⁽²⁾ OL L 129, 2010 5 28 p. 52.

⁽³⁾ OL L 102, 2010 4 23, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 130, 19.5.2010, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 203, 2002 8 1, p. 30.

⁽⁶⁾ Mažmeninio lygmens platintojai sektoriuje paprastai vadinami prekybos atstovais.

⁽⁷⁾ Atnaujinius Sąjungos konkurencijos taisykles, pagrindinė atsakomybė už tokią analizę tenka susitarimų šalims. Tačiau Komisija savo iniciatyva arba gavusi skundą gali nagrinėti susitarimų derėjimą su Sutarties 101 straipsniu.

būti laikomiems atsakingais už tokių netiesioginių spaudimo formų taikymą siekiant antikonkurencinių pasekmių. Elgesio kodekso laikymasis yra vienas iš būdų siekti šalių komercinių santykių skaidrumo. Tokiuose kodeksuose, *inter alia*, gali būti numatyti sutarties nutraukimo išpėjimo laikotarpiai, kurie gali būti nustatyti pagal sutarties trukmę, kompensacijos, mokėtinos platintojui už neapmokėtas su sutartiniais santykiais susijusias platintojo investicijas, jeigu sutartis nutraukiama anksti ir be pateisinamos priežasties, ir arbitražo teismas, kaip alternatyvi ginčų sprendimo priemonė. Jeigu tiekėjas įtraukia tokį elgesio kodeksą į savo susitarimus su platintojais ir remontininkais, viešai jį paskelbia ir laikosi jo nuostatų, tai bus svarbus veiksnys konkrečiais atvejais vertinant tiekėjo elgesį.

2. Gairių struktūra

(8) Gairės sudarytos taip:

- a) variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento taikymo sritis ir ryšys su Bendroju bendrosios vertikaliosios išimties reglamentu (II skirsnis);
- b) variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento papildomų nuostatų taikymas (III skirsnis);
- c) specialiųjų apribojimų vertinimas: prekyba vieno prekės ženklo produkcija ir pasirinktinis platinimas (IV skirsnis).

II. VARIKLINIŲ TRANSPORTO PRIEMONIŲ BENDROSIOS IŠIMTIES REGLAMENTO TAIKymo SRITIS IR RYŠYS SU BENDROJU BENDROSIOS VERTIKALIOSIOS IŠIMTIES REGLAMENTU

- (9) Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentą (pagal jo 4 straipsnį) taikomas vertikaliesiems susitarimams, susijusiems su variklinių transporto priemonių atsarginių dalių pirkimu, pardavimu ar perpardavimu ir su variklinių transporto priemonių remonto ir techninės priežiūros paslaugų teikimu.
- (10) Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento 2 straipsniu atitinkamų Reglamento (EB) Nr. 1400/2002 nuostatų, susijusių su naujų variklinių transporto priemonių pirkimo, pardavimo ar perpardavimo vertikaliesiems susitarimams, taikymas pratęsiamas iki 2013 m. gegužės 31 d. Pagal Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento 3 straipsnį

nuo 2013 m. birželio 1 d. naujų variklinių transporto priemonių pirkimo, pardavimo ir perpardavimo vertikaliesiems susitarimams bus taikomas Bendrasis bendrosios vertikaliosios išimties reglamentą ⁽¹⁾.

- (11) Naujoje sistemoje numatytas naujų variklinių transporto priemonių pardavimo rinkų ir antrinių rinkų atskyrimas atspindi skirtingas konkurencines sąlygas šiose rinkose.
- (12) Remiantis išsamia rinkos analize, pateikta 2008 m. gegužės 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1400/2002 veikimo vertinimo ataskaitoje ⁽²⁾ ir 2009 m. liepos 22 d. Komisijos komunikate „Būsimoji konkurencijos teisės sistema, taikytina motorinių transporto priemonių sektoriui“ ⁽³⁾, panašu, kad naujų variklinių transporto priemonių platinimo sektoriui nebūdingi dideli konkurencijos trūkumai, dėl kurių šis sektorius skirtųsi nuo kitų ekonomikos sektorių ir dėl kurių reiktų taikyti kitokias, griežtesnes taisykles nei nustatytos Bendrajame bendrosios vertikaliosios išimties reglamente. Taigi, 30 % rinkos dalies apribojimo ⁽⁴⁾ taikymu, išimties netaikymu tam tikriems vertikaliesiems apribojimams ir Bendrajame bendrosios vertikaliosios išimties reglamente nustatytais nuostatomis paprastai užtikrinama naujų variklinių transporto priemonių platinimo vertikalųjų susitarimų atitiktis Sutarties 101 straipsnio 3 dalies sąlygoms ir nereikia jokių papildomų reikalavimų, taikomų kitiems sektoriams.
- (13) Tačiau siekiant, kad visi veiklos vykdytojai turėtų laiko prisitaikyti prie bendrosios tvarkos, visų pirma atsižvelgiant į ilgalaikes su sutartiniais santykiais susijusias investicijas, Reglamento (EB) Nr. 1400/2002 taikymo laikotarpis tiems reikalavimams, kurie konkrečiai susiję su naujų variklinių transporto priemonių pirkimo, pardavimo ar perpardavimo vertikaliesiems susitarimams, pratęsiamas trejus metus iki 2013 m. gegužės 31 d. Nuo 2010 m. birželio 1 d. iki 2013 m. gegužės 31 d. Reglamento (EB) Nr. 1400/2002 nuostatos, susijusios ir su naujų variklinių transporto priemonių platinimo susitarimais, ir su variklinių transporto

⁽¹⁾ Tai, kad nustoja galioti Reglamentą (EB) Nr. 1400/2002 ir jis pakeičiamas šiose gairėse išaiškina nauja teisine sistema savaime nereiškia, kad turi būti nutrauktos visos galiojančios sutartys. Pvz., žr. 2006 m. rugsėjo 7 d. Teismo sprendimą byloje C-125/05 *Vulcan Silkeborg A/S* prieš *Skandinavisk Motor Co. A/S*, Rink. I-7637.

⁽²⁾ SEC(2008) 1946.

⁽³⁾ COM(2009) 388.

⁽⁴⁾ Pagal Bendrojo bendrosios vertikaliosios išimties reglamento 7 straipsnį apskaičiuojant šį rinkos dalies apribojimą paprastai remiamasi pardavimo vertės duomenimis arba, jei tokių duomenų nėra, kita patikima rinkos informacija, įskaitant pardavimo rinkoje apimtį. Šiuo klausimu Komisija atsižvelgia į tai, kad naujų variklinių transporto priemonių platinimo srityje šios pramonės šakos atstovai šiuo metu apskaičiuoja rinkos dalis pagal atitinkamoje rinkoje tiekėjo parduotų variklinių transporto priemonių skaičių, į kurį įtrauktos visos variklinės transporto priemonės, kurias dėl produktų savybių, kainų ir paskirties pirkėjas laiko lygiavertėmis arba viena kitą pakeičiančiomis.

priemonių atsarginių dalių pirkimo, pardavimo ir perpardavimo ir (arba) remonto ir techninės priežiūros paslaugų teikimo susitarimais, bus taikomos tik minėtiems pirmos kategorijos susitarimams. Per tą laikotarpį šiomis gairėmis nebus naudojamos Reglamento (EB) Nr. 1400/2002 nuostatomis aiškinti. Vietoj to nuoroda turėtų būti daroma į aiškinamąjį to reglamento leidinį ⁽¹⁾.

- (14) Vertikaliesiems susitarimams, susijusiems su sąlygomis, kuriomis šalys gali pirkti, parduoti ar perparduoti variklinių transporto priemonių atsargines dalis ir (arba) teikti variklinių transporto priemonių remonto ir techninės priežiūros paslaugas, Variklinių transporto priemonių vertikaliosios išimties reglamentas taikomas nuo 2010 m. birželio 1 d. Tai reiškia, jog to reglamento 4 straipsnį išimtis taikoma tiems susitarimams, kurie ne tik atitinka išimties sąlygas pagal Bendrąją bendrosios vertikaliosios išimties reglamentą, bet ir kuriuose nėra jokių didelių konkurencijos apribojimų, bendrai vadinamų pagrindiniais apribojimais, išvardytų Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento 5 straipsnyje.
- (15) Kadangi apskritai remonto ir techninės priežiūros paslaugų bei atsarginių dalių platinimo rinkos yra susijusios su tam tikrais prekės ženklais, konkurencija tose rinkose akivaizdžiai yra ne tokia nuožmi, palyginti su konkurencija naujų variklinių transporto priemonių pardavimo rinkoje. Nors patikimumas padidėjo, o techninės priežiūros intervalai dėl patobulėjusių technologijų pailgėjo, šiuos teigiamus pokyčius nusveria kai kurių remonto ir techninės priežiūros darbų kainų kilimo tendencija. Atsarginių dalių rinkose pastebima variklinių transporto priemonių gamintojų, gaminančių dalis, pažymėtas transporto priemonių gamintojo prekės ženklu, konkurencija su dalis tiekiančiais originalios įrangos tiekėjais (angl. OES) ir kitomis šalimis. Tokiu būdu šiose rinkose išlaikomas kainų spaudimas, o dėl jo daromas spaudimas kainoms remonto ir techninės priežiūros rinkose, nes atsarginės dalys sudaro didelę vidutinio remonto išlaidų dalį. Be to, remontas ir techninė priežiūra bendrai sudaro labai didelę visų vartotojų išlaidų variklinėms transporto priemonėms dalį, ir tai savaime sudaro didelę vidutinio vartotojo biudžeto dalį.
- (16) Siekiant spręsti konkrečius konkurencijos klausimus, kylančius antrinėse variklinių transporto priemonių rinkose, Bendrasis bendrosios vertikaliosios išimties reglamentas papildomas trimis papildomais pagrindiniais apribojimais, nustatytais Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamente, taikomomis variklinių transporto priemonių remonto ir techninės priežiūros susitarimams ir atsarginių dalių tiekimo susitarimams. Išsamesnis šių papildomų pagrindinių apribojimų paaiškinimas pateiktas šių gairių III skirsnyje.

III. VARIKLINIŲ TRANSPORTO PRIEMONIŲ BENDROSIOS IŠIMTIES REGLAMENTO PAPILDOMŲ NUOSTATŲ TAIKYMAS

- (17) Susitarimams bendroji išimtis nebus taikoma, jei juose yra pagrindinių apribojimų. Šie apribojimai išvardyti Bendrosios vertikaliosios išimties reglamento 4 straipsnyje ir Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento 5 straipsnyje. Tokio pagrindinio apribojimo įtraukimas į susitarimą leidžia daryti prielaidą, kad susitarimas patenka į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Taip pat galima daryti prielaidą, kad susitarimas greičiausiai neatitiks Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų, todėl bendroji išimtis netaikoma. Tačiau tai paneigiama prielaida, kuri palieka įmonėms galimybę kiekvienu atskiru atveju pasitelkti argumentus dėl veiksmingumo pagal Sutarties 101 straipsnio 3 dalį.
- (18) Vienas iš Komisijos tikslų, susijusių su konkurencijos politika variklinių transporto priemonių sektoriuje, – apsaugoti atsarginių dalių gamintojų galimybes patekti į antrines variklinių transporto priemonių rinkas ir taip užtikrinti, kad nepriklausomi ir įgaliojami remontininkai, taip pat atsarginių dalių didmenininkai ir toliau galėtų gauti konkuruojančių gamintojų prekės ženklų atsarginių dalių. Tokių atsarginių dalių prieinamumas duoda daug naudos vartotojams, ypač dėl to, kad automobilių gamintojų parduodamų ar perparduodamų atsarginių dalių ir alternatyvių dalių kainos dažnai labai skiriasi. Alternatyvios paženklintoms variklinės transporto priemonės gamintojo prekės ženklu (OEM – originalios įrangos gamintojų – dalys) dalys apima taip pat ir dalis, pagamintas ir platinamas originalios įrangos tiekėjų (OES – originalios įrangos tiekėjų – dalys), o kitas dalis tiekia „tos pačios kokybės“ dalių gamintojai.
- (19) Originalios dalys ar įranga – pagal specifikacijas ir gamybos standartus pagamintos dalys ar įranga, kurias variklinės transporto priemonės gamintojas tiekia dalių ar įrangos, skirtos atitinkamos variklinės transporto priemonės surinkimui, gamybai. Tai taip pat taikoma ir dalimis bei įrangai, pagamintoms toje pačioje gamybos linijoje kaip šios dalys ir įranga. Jeigu neįrodoma kitaip, laikoma, kad dalys yra originalios dalys, jeigu gamintojas patvirtina, kad dalys atitinka sudėtinių dalių, kurios naudojamos surenkant atitinkamą variklinę transporto priemonę, kokybės reikalavimus ir buvo pagamintos pagal variklinės transporto priemonės gamintojo specifikacijas ir gamybos standartus (žr. 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/46/EB, nustatančią motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus (Pagrindų direktyva) ⁽²⁾).

⁽¹⁾ 2002 m. liepos 31 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1400/2002 aiškinamasis leidinys „Motorinių transporto priemonių paskirstymas ir techninė priežiūra Europos Sąjungoje“.

⁽²⁾ OL L 263, 2007 10 9, p. 1.

(20) Kad dalys būtų laikomos „tos pačios kokybės“ dalimis, jos turi būti pakankamai aukštos kokybės, kad naudodamos jas konkretaus įgaliotojo tinklo įmonės nerizikuotų savo reputacija. Kaip ir kitų atrankos standartų atvejais, variklinės transporto priemonės gamintojas gali pateikti įrodymų, kad konkreči atsarginė dalis neatitinka šio reikalavimo.

(21) Bendrojo bendrosios vertikaliosios išimties reglamento 4 straipsnio e punkte teigiama, kad komponentų tiekėjo ir šiuos komponentus surenkančio pirkėjo susitarimas apriboti tiekėjo galimybes parduoti komponentų galutiniam naudotojams, nepriklausomiems remontininkams arba kitiems paslaugų teikėjams, kuriems pirkėjas nepatikėjo atlikti savo prekių remonto arba priežiūros, arba apriboti tokį pardavimą, laikomas pagrindiniu apribojimu. Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento 5 straipsnio a, b ir c punktuose nustatomi trys papildomi pagrindiniai apribojimai, susiję su atsarginių dalių tiekimo susitarimais.

(22) Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento 5 straipsnio a punktas yra susijęs su variklinių transporto priemonių atsarginių dalių, kurias platinimo sistemos nariai pasirinktinai parduoda nepriklausomiems remontininkams, apribojimais. Ši nuostata aktualiausia tam tikrų kategorijų atsarginėms dalims (kartais vadinamoms dalimis, kurių vienintelis šaltinis yra gamintojas), kurias galima įsigyti tik iš variklinių transporto priemonių gamintojo arba jo įgaliotųjų tinklų narių. Jei tiekėjas ir platintojas susitaria, kad tokios dalys negali būti tiekiamos nepriklausomiems remontininkams, šis susitarimas greičiausiai apribotų tokių remontininkų galimybes patekti į remonto ir techninės priežiūros paslaugų rinką ir pažeistų Sutarties 101 straipsnį.

(23) Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento 5 straipsnio b punktas yra susijęs su bet kuriais tiesioginiais ar netiesioginiais apribojimais, dėl kurių atsarginių dalių, remonto įrankių arba diagnostikos ar kitokios įrangos tiekėjas susitaria su variklinių transporto priemonių gamintoju ir kuriais suvaržomos tiekėjo galybės parduoti tas prekes įgaliotiesiems ir (arba) nepriklausomiems platintojams ar remontininkams. Galimų tokio pobūdžio netiesioginių apribojimų pavyzdys galėtų būti vadinamieji „įrankių susitarimai“ tarp komponentų tiekėjų ir transporto priemonių gamintojų. Šiuo atžvilgiu reikėtų daryti nuorodą į 1978 m. gruodžio 18 d. Komisijos pranešimą dėl tam tikrų subrangos sutarčių, susijusių su EEB sutarties 85 straipsnio 1 dalimi, įvertinimo ⁽¹⁾ (Subrangos pranešimas). Paprastai Sutarties 101 straipsnio 1 dalis netaikoma susitarimui, pagal kurį transporto priemonių gamintojas suteikia komponentų gamintojui įrankį, būtiną tam tikrų komponentų gamybai, pasidalija su juo produkto

vystymo išlaidas arba leidžia naudotis būtinomis ⁽²⁾ intelektinės nuosavybės teisėmis arba praktine patirtimi, bet neleidžia šio įnašo naudoti gaminant dalis, skirtas tiesiogiai parduoti antrinėje rinkoje. Kita vertus, jei variklinių transporto priemonių gamintojas įpareigoja komponentų tiekėją perduoti tokio įrankio nuosavybės, intelektinės nuosavybės teises ar praktinę patirtį, prisiima tik nedidelę dalį produkto kūrimo išlaidų, arba nesuteikia jokių būtinų įrankių, intelektinės nuosavybės teisių ar praktinės patirties, svarstomas susitarimas nebus laikomas tikru subrangos susitarimu. Todėl jam gali būti taikoma Sutarties 101 straipsnio 1 dalis ir jis gali būti nagrinėjamas taikant bendrosios išimties reglamentų nuostatas.

(24) Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento 5 straipsnio c punktas yra susijęs su apribojimu, dėl kurio susitaria pradiniam variklinių transporto priemonių surinkimui komponentus naudojantis gamintojas ir tokių komponentų tiekėjas ir kuriuo apribojama tiekėjo galimybė tiekiamus komponentus arba atsargines dalis aiškiai ir matomai žymėti savo prekės ženklu arba logotipu. Siekiami plėsti vartotojų pasirinkimą, remontininkai ir vartotojai turėtų turėti galimybę nustatyti, kurios atsarginės dalys, tiekiamos alternatyvių tiekėjų, be dalių, pažymėtų automobilio gamintojo prekės ženklu, tinka tam tikrai variklinei transporto priemonei. Prekės ženklas ar logotipas ant komponentų ar atsarginių dalių leidžia lengvai atpažinti suderinamas atsargines dalis, kurių galima gauti iš originalios įrangos tiekėjų (OES). Jeigu variklinių transporto priemonių gamintojai to neleidžia, tai gali apriboti OES dalių pateikimą į rinką ir apriboti vartotojų pasirinkimą, o tai prieštarauja Sutarties 101 straipsnio nuostatomis.

IV. KONKREČIŲ APRIBOJIMŲ VERTINIMAS

(25) Vertikaliųjų susitarimų transporto priemonių sektoriuje šalys, vertindamos konkrečių apribojimų derėjimą su Sutarties 101 straipsniu, šiomis gairėmis turėtų naudotis kaip Bendrųjų vertikaliųjų gairių priedu ir kartu su Bendrosiomis vertikaliosiomis gairėmis. Šiame skirsnyje pateikiama konkrečių paaiškinimų dėl vieno prekės ženklo produkcijos ir pasirinktinio platinimo – dviejų sričių, kurios gali būti labai svarbios vertinant šių gairių II skirsnyje minimus susitarimus.

1. Įsipareigojimai pirkti iš vieno tiekėjo (angl. „single branding“)

i) Įsipareigojimų pirkti iš vieno tiekėjo vertinimas pagal bendrosios išimties reglamentus

(26) Pagal Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento 3 straipsnį, aiškinamą kartu su Bendrojo bendrosios vertikaliosios išimties reglamento 5 straipsnio 1 dalies a punktu variklinės transporto priemonės tiekėjas ir platintojas, kurių užimama atitinkamos rinkos dalis neviršija 30 %, gali susitari dėl įsipareigojimo, pagal kurį platintojas privalo pirkti variklines transporto priemones tik iš tiekėjo arba iš kitų tiekėjo paskirtų įmonių, tik jei tokio įsipareigojimo nekonkuruoti trukmė yra penkeri metai ar mažiau. Tie patys principai taikomi tiekėjų ir

⁽¹⁾ OL C 1, 1979 1 3, p. 2.

⁽²⁾ Jeigu variklinės transporto priemonės gamintojas komponentų tiekėjui suteikia įrankį, intelektinės nuosavybės teises (INT) ir (arba) praktinės patirties, tokiam susitarimui netaikomas Pranešimas dėl subrangos, jei toks komponentų tiekėjas jau turi tokį įrankį, INT arba praktinę patirtį arba galėtų priimtinomis sąlygomis jų gauti, nes tokiomis sąlygomis įnašas nebūtų būtinas.

jų įgaliotųjų remontininkų ir (arba) atsarginių dalių platintojų susitarimams. Kad įsipareigojimas būtų atnaujintas pasibaigus penkeriems metams, reikia aiškaus abiejų šalių sutikimo ir neturi būti jokių kliūčių, kurios neleistų platintojui veiksmingai nutraukti įsipareigojimo nekonkuruoti praėjus penkeriems metams. Įsipareigojimams nekonkuruoti Bendrosios išimties reglamentas netaikomas, kai jų trukmė nėra nustatyta ar yra ilgesnė kaip penkeri metai, nors šiomis aplinkybėmis Bendrosios išimties reglamentai toliau būtų taikomi likusiai vertikalojo susitarimo daliai. Tas pats taikoma ir įsipareigojimams nekonkuruoti, kurie yra savaime pratęsimi po penkerių metų. Kliūtys, grasinimai nutraukti sutartį arba užuominos, kad praėjus pakankamos trukmės laikotarpiui vėl gali būti nustatytas įsipareigojimas pirkti iš vieno tiekėjo, kad platintojas arba naujas tiekėjas galėtų padengti savo prarastas investicijas, būtų laikomos konkrečios įsipareigojimo pirkti iš vieno tiekėjo savaiminiu pratęsimu.

(27) Pagal Bendrojo bendrosios vertikaliosios išimties reglamento 5 straipsnio 1 dalies c punktą išimtis netaikoma bet kuriam pasirinktinio platinimo sistemos nario tiesioginiam arba netiesioginiam įsipareigojimui neprekiauti tam tikrų konkuruojančių tiekėjų prekės ženklais. Ypatingai reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kaip įsipareigojimai pirkti iš vieno tiekėjo taikomi dabartiniams skirtingų prekių ženklų produkcijos platintojams, siekiant užtikrinti, kad tokie įsipareigojimai nebūtų bendros strategijos, kurios tikslas – neleisti konkuruoti vienam arba keletui konkrečių tiekėjų, ypač naujokams arba silpnesniems konkurentams. Toks susirūpinimas ypač galėtų kilti, jeigu viršijamos šių gairių 34 dalyje nurodytos rinkos dalies ribos, ir jeigu tokį apribojimą taikančio tiekėjo padėtis atitinkamoje yra tokia, kad jis gali daryti didelį bendrą galimybių ribojimo poveikį⁽¹⁾.

(28) Į vertikaliuosius susitarimus įtraukti įsipareigojimai nekonkuruoti nėra pagrindiniai apribojimai, bet, atsižvelgiant į rinkos aplinkybes, vis dėlto gali turėti neigiamą poveikį, dėl kurio susitarimai gali patekti į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį⁽²⁾. Vienas iš tokių poveikių turinčių veiksnių gali susidaryti, jeigu sudaromos patekimo į rinką arba plėtimosi kliūtys, kuriomis ribojamos konkuruojančių tiekėjų galimybės, o tai gali pakenkti vartotojams, visų pirma dėl didinamų kainų arba ribojamo gaminių pasirinkimo, prastesnės kokybės ar nepakankamo gaminių naujoviškumo.

(29) Tačiau įsipareigojimai nekonkuruoti gali turėti ir teigiamą poveikį, dėl kurio gali būti pagrįsta taikyti Sutarties 101 straipsnio 3 dalį. Įsipareigojimai nekonkuruoti gali būti

⁽¹⁾ Komisijos pranešimas dėl nedidelės svarbos susitarimų, kurie nežymiai riboja konkurenciją pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 81 straipsnio 1 dalį (*de minimis*), OL C 368, 2001 12 22, p. 13.

⁽²⁾ Dėl konkrečių veiksnių, į kuriuos reikėtų atsižvelgti vertinant įsipareigojimus nekonkuruoti pagal Sutarties 101 straipsnio 1 dalį, žr. atitinkamus Bendrųjų vertikalųjų gairių skirsnius, visų pirma 129–150 dalis.

ypač naudingi sprendžiant vadinamąją pasinaudojimo problemą, kai vienas tiekėjas naudojami kito tiekėjo padarytomis investicijomis. Pavyzdžiui, kai vienas tiekėjas investuoja į platintojo patalpas, bet tai taip pat pritraukia konkuruojančio gamintojo prekės ženklo produkcijos, parduodamos tose pačiose patalpose, pirkėjų. Tas pats taikoma ir kitų rūšių tiekėjo investicijoms, pvz., investicijomis mokymui, kuriomis platintojas gali pasinaudoti parduodamas konkuruojančių gamintojų variklines transporto priemones.

(30) Dar vienas teigiamas įsipareigojimų nekonkuruoti variklinių transporto priemonių sektoriuje poveikis yra susijęs su prekės ženklo įvaizdžio ir platinimo tinklo reputacijos gerinimu. Tokie apribojimai gali padėti sukurti ir saugoti prekės ženklo įvaizdį platintojams nustatant tam tikrą vienodumo matą bei kokybės standartus ir taip padaryti tą prekės ženklą patrauklesniu galutiniam vartotojui ir padidinti pardavimo apimtis.

(31) Bendrojo bendrosios vertikaliosios išimties reglamento 1 straipsnio d punkte įsipareigojimas nekonkuruoti apibrėžiamas taip:

„a) tiesioginis ar netiesioginis pirkėjo įsipareigojimas negaminti, nepirkti, neparduoti ar neperarduoti prekių arba paslaugų, konkuruojančių su sutartyje nurodytomis prekėmis ar paslaugomis; arba

b) bet koks tiesioginis ar netiesioginis pirkėjo įsipareigojimas atitinkamoje rinkoje pirkti iš tiekėjo ar kitos tiekėjo nurodytos įmonės daugiau nei 80 % visų pirkėjo perkamų sutartyje nurodytų prekių arba paslaugų ir jų pakaitalų.“

(32) Be tiesioginių priemonių susieti platintoją su savo prekės ženklu (-ais), tiekėjas taip pat gali imtis tokių patį poveikį turinčių netiesioginių priemonių. Variklinių transporto priemonių sektoriuje tokio netiesioginės priemonės gali būti kokybiniai standartai, specialiai sukurti siekiant trukdyti platintojams pardavinėti konkuruojančių gamintojų prekės ženklų produkciją⁽³⁾, premijos, kurios priklauso nuo to, ar platintojas sutinka pardavinėti išskirtinai tik vieno prekės ženklo produkciją, tikslinės nuolaidos ar tam tikri kiti reikalavimai, kaip antai reikalavimas įsteigti atskirą juridinį subjektą konkuruojančio gamintojo prekės ženklo produkcijai pardavinėti ar prievolė konkuruojančio

⁽³⁾ Žr. bylas BMW IP/06/302, 2006 3 13, ir Opel 2006, IP/06/303, 2006 3 13.

gamintojo prekės ženklo produkciją eksponuoti atskirame salone geografinėje vietovėje, kurioje tokio reikalavimo vykdymas nebūtų ekonomiškai perspektyvus (pavyzdžiui, retai apgyvendintose vietovėse).

(33) Bendrajame bendrosios vertikaliosios išimties reglamente nustatyta bendroji išimtis apima visas tiesioginių ar netiesioginių išpareigojimų nekonkuruoti formas, jei tiekėjo ir jo platintojo rinkos dalis neviršija 30 % ir išpareigojimo nekonkuruoti trukmė ne ilgesnė kaip penkeri metai. Tačiau net tais atvejais, kai pavieniai susitarimai atitinka tas sąlygas, išpareigojimai nekonkuruoti gali turėti antikonkurencinį poveikį, didesnį už jų teigiamą poveikį. Variklinių transporto priemonių pramonėje toks antikonkurencinis poveikis visų pirma gali susidaryti dėl kaupiamojo poveikio, dėl kurio ribojamos konkuruojančių prekės ženklų konkurencijos galimybės.

(34) Kalbant apie variklinių transporto priemonių platinimą mažmeniniu lygmeniu, tokio pobūdžio konkurencijos galimybių ribojimas vargu ar įvyks rinkose, kuriose visų tiekėjų rinkos dalys neviršija 30 % ir kuriose bendra viso variklinių transporto priemonių pardavimo, kuriam taikomas išpareigojimas pirkti iš vieno tiekėjo, dalis konkrečioje rinkoje (t. y. bendra susietos rinkos dalis) neviršija 40 %⁽¹⁾. Esant padėčiai, kai yra vienas nedominuojantis tiekėjas, kurio rinkos dalis didesnė kaip 30 % atitinkamos rinkos, o visų kitų tiekėjų rinkos dalis neviršija 30 %, nepanašu, kad būtų kaupiamasis antikonkurencinis poveikis, jei bendra susietos rinkos dalis neviršija 30 %.

(35) Jeigu patekimas į atitinkamą naujų variklinių transporto priemonių pardavimo rinką ir konkurencija joje yra smarkiai ribojami dėl kaupiamojo poveikio, kurį sukelia lygiagretūs panašių vertikalųjų susitarimų, kuriuose nustatyti išpareigojimai pirkti iš vieno tiekėjo, tinklai, Komisija gali atšaukti bendrosios išimties taikymą pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo 29 straipsnį⁽²⁾. Sprendimas atšaukti išimties taikymą gali būti skirtas konkrečiai tiems tiekėjams, kurie atitinkamoje rinkoje labai prisideda prie kaupiamojo galimybių ribojimo poveikio. Jei toks poveikis daromas nacionalinėje rinkoje, tos valstybės narės nacionalinės konkurencijos institucijos taip pat gali atšaukti bendrąją išimtį toje teritorijoje.

(36) Be to, jeigu lygiagrečių susitarimų, kuriuose nustatyti panašūs vertikalieji apribojimai, tinklai apima daugiau kaip 50 % konkrečios rinkos, Komisija gali priimti regla-

mentą, kuriuo būtų paskelbta, kad atsižvelgiant į šiuos apribojimus bendroji išimtis konkrečioje rinkoje netaikoma. Ypač tokia padėtis gali susiklostyti, jeigu dėl plačiai naudojamų išpareigojimų pirkti iš vieno tiekėjo kaupiamojo poveikio toje rinkoje daroma žala vartotojams.

(37) Dėl išpareigojimų pirkti tam tikrą mažiausią kiekį, apskaičiuotą remiantis platintojo bendrais metiniais poreikiais, bendrosios išimties atšaukimas atsiradus kaupiamajam antikonkurenciniam poveikiui gali būti pateisinamas, net jei tiekėjo nustatytas išpareigojimas pirkti tam tikrą mažiausią kiekį neviršija 80 % ribos, nustatytos Bendrojo bendrosios vertikaliosios išimties reglamento 1 straipsnio d dalyje. Šalys turi apsvastyti, ar, atsižvelgiant į atitinkamas faktines aplinkybes, dėl platintojo išpareigojimo užtikrinti, kad tam tikra dalis visų jo perkamų variklinių transporto priemonių turėtų tiekėjo prekės ženklą, platintojas negalės pardavinėti dar vieno ar kelių papildomų prekės ženklų. Šiuo požiūriu, net išpareigojimas pirkti tam tikrą mažiausią kiekį, kuris yra mažesnis nei 80 % bendro metinio perkamo kiekio, bus laikomas išpareigojimu pirkti iš vieno tiekėjo, jeigu juo platintojas, kuris nori pradėti prekiauti jo paties pasirinkto naujo prekės ženklo konkuruojančio gamintojo produkcija, verčiamas pirkti tiek dabar parduodamo prekės ženklo variklinių transporto priemonių, kad platintojo verslas taps ekonomiškai netvarus⁽³⁾. Toks išpareigojimas pirkti tam tikrą mažiausią kiekį taip pat gali būti laikomas išpareigojimu pirkti iš vieno tiekėjo, jeigu dėl jo konkuruojantis tiekėjas verčiamas dalyti savo numatytus pardavimo kiekius tam tikroje teritorijoje keliems platintojams, o dėl to padidėja investicijos ir atsiranda fragmentuotas pardavimas.

ii) *Išpareigojimų pirkti iš vieno tiekėjo, nepatenkančių į bendrosios išimties reglamentų taikymo sritį, vertinimas*

(38) Šalys taip pat gali būti paragintos vertinti išpareigojimų pirkti iš vieno tiekėjo derėjimą su konkurencijos taisyklėmis esant susitarimams, kuriems netaikoma bendroji išimtis, nes šalių rinkos dalys viršija 30 %, arba susitarimo trukmė viršija penkerius metus. Todėl tokie susitarimai bus nagrinėjami atskirai, siekiant įsitikinti, ar jie patenka į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, o jei taip, ar galima įrodyti efektyvumą, kompensuojantį galimą antikonkurencinį poveikį. Jei tai įrodoma, susitarimams gali būti taikoma Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatyta išimtis. Atskirų atvejų vertinimui bus taikomi bendrieji principai nustatyti Bendrųjų vertikalųjų gairių VI.2.1 skirsnyje.

⁽³⁾ Pavyzdžiui, jeigu platintojas per metus išgyja 100 A prekės ženklo automobilių, kad patenkintų paklausą, ir norėtų nusipirkti 100 B prekės ženklo automobilių, 80 % metinis išpareigojimas pirkti tam tikrą mažiausią kiekį A prekės ženklo automobilių reikštų, kad kitais metais platintojas turėtų nusipirkti 160 A prekės ženklo automobilių. Kadangi skverbties lygis greičiausiai išliks gana stabilus, platintojas turės dideles neparduotų A prekės ženklo automobilių atsargas. Todėl, kad išvengtų tokios padėties, jis bus priverstas gerokai sumažinti perkamų B prekės ženklo automobilių skaičių. Priklausomai nuo konkrečių atvejo aplinkybių, tokia praktika laikytina išpareigojimu pirkti iš vieno tiekėjo.

⁽¹⁾ Žr. Bendrųjų vertikalųjų gairių 141 dalį.

⁽²⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

- (39) Variklinių transporto priemonių gamintojų arba jų importuotojų ir atsarginių dalių platintojų ir (arba) įgaliotųjų remontininkų sudaryti susitarimai nepatenka į bendrosios išimties reglamentų taikymo sritį, kai atsarginių šalių rinkos dalys viršija 30 % ribą, – taip paprastai būna beveik visų tokių susitarimų atveju. Tokiomis aplinkybėmis vertintini įsipareigojimai pirkti iš vieno tiekėjo apima visų rūšių apribojimus, kuriais tiesiogiai arba netiesiogiai ribojama įgaliotųjų platintojų arba remontininkų galimybė gauti originalių arba tos pačios kokybės atsarginių dalių iš trečiųjų šalių. Tačiau įgaliotojo remontininko įsipareigojimai naudoti remontui pagal garantiją variklinės transporto priemonės gamintojo tiekiamas originalias atsargines dalis, teikti nemokamas techninės priežiūros paslaugas ir susigrąžinti iš rinkos variklinės transporto priemones nelaiškai įsipareigojimu pirkti iš vieno tiekėjo, tai veikia yra objektyviai pagrįstas reikalavimas.
- (40) Naujų variklinių transporto priemonių platinimo susitarimų įsipareigojimus pirkti iš vieno tiekėjo taip pat teks vertinti atskirai, jeigu jų trukmė viršija penkerius metus ir (arba) jeigu tiekėjo rinkos dalis viršija 30 % – tai gali būti taikytina tam tikriems tiekėjams tam tikrose valstybėse narėse. Tokiomis aplinkybėmis šalis turėtų atsižvelgti ne tik į tiekėjo ir pirkėjo rinkos dalį, bet ir į bendrą susietos rinkos dalį, atsižvelgiant į 34 dalyje nustatytas ribas. Šių ribų viršijimo atvejais jie nagrinėjami atskirai vadovaujantis Bendrųjų vertikalųjų gairių VI.2.1 skirsnyje nustatytais bendraisiais principais.
- (41) Vertinant į bendrosios išimties reglamentų taikymo sritį nepatenkančius įsipareigojimus pirkti tam tikrą mažiausią kiekį, apskaičiuotus remiantis platintojo bendrais metiniais poreikiais, bus atsižvelgiama į visas susijusias faktines aplinkybes. Visų pirma įsipareigojimas pirkti tam tikrą mažiausią kiekį, kuris nesiekia 80 % bendro metinio pardavimo bus laikomas įsipareigojimu pirkti iš vieno tiekėjo, jeigu dėl jo platintojai negali platinti vieno arba keleto papildomų konkuruojančių prekės ženklų produkcijos.
- (42) Nors kokybiniam pasirinktiniam platinimui platintojai arba remontininkai pasirenkami tik remiantis objektyviais kriterijais, reikalingais dėl gaminio ar paslaugos pobūdžio, dėl kiekybinio pasirinkimo atsiranda papildomų atrankos kriterijų, kuriais galimas platintojų ar remontininkų skaičius labiau tiesiogiai apriojamas tiesiogiai nustačius jų skaičių arba, pavyzdžiui, pareikalavus mažiausių pardavimo kiekių. Tinklai, pagrįsti kiekybiniais kriterijais, paprastai laikomi labiau ribojančiais negu tie, kuriuose taikomi tik kokybiniai kriterijai, taigi labiau tikėtina, kad jie pateks į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.
- (43) Jei pasirinktinio platinimo susitarimai patenka į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, šalis turės įvertinti, ar jų susitarimams gali būti taikomi bendrosios išimties reglamentai, ar individualiai – Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatyta išimtis.
- i) *Pasirinktinio platinimo vertinimas pagal bendrosios išimties reglamentus*
- (44) Išimtyms pagal bendrosios išimties reglamentus taikomos pasirinktinio platinimo susitarimams, neatsižvelgiant į tai, ar taikomi kiekybiniai, ar tik kokybiniai atrankos kriterijai, jei šalių rinkos dalys neviršija 30 %. Tačiau ta
- (45) Tačiau reikia nepamiršti, kad pagal nusistovėjusią Europos teismų praktiką visiškai kokybinio pasirinktinio platinimo sistemos gali vis tiek riboti konkurenciją, kai dėl tam tikro skaičiaus tokių sistemų nebeįmanomas kitų formų platinimas, pagrįstas kitokiu konkuruoimu. Tokia padėtis paprastai nesudaro nei naujų variklinių transporto priemonių pardavimo rinkose, kuriose išperkamoji nuoma ir kiti panašūs susitarimai yra pagrįsta alternatyva tiesioginiam variklinės transporto priemonės įsigijimui, nei remonto ir techninės priežiūros rinkose, jeigu nepriklausomi remontininkai vartotojams užtikrina alternatyvų jų variklinių transporto priemonių priežiūros būdą. Pavyzdžiui, žr. 1996 m. gruodžio 12 d. sprendimą byloje *Groupement d'achat Édouard Leclerc prieš Komisiją*, T-88/92, Rink. II-1961.

2. Pasirinktinis platinimas

- (42) Pasirinktinis platinimas dabar yra variklinių transporto priemonių sektoriuje vyraujanti platinimo forma. Ji plačiai taikoma platinant variklinės transporto priemones, taip pat teikiant remonto ir techninės priežiūros paslaugas bei platinant atsargines dalis.
- (43) Kokybinio pasirinktinio platinimo atveju platintojai ir remontininkai pasirenkami tik remiantis objektyviais kriterijais, kurie reikalingi dėl gaminio ar paslaugos pobūdžio,

išimtis galima, jei susitarimuose nėra jokių pagrindinių apribojimų, nustatytų Bendrojo bendrosios vertikaliosios išimties reglamento 4 straipsnyje ir Variklinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento 5 straipsnyje, taip pat jokių neleistinų apribojimų, apibūdintų Bendrojo bendrosios vertikaliosios išimties reglamento 5 straipsnyje.

(47) Trys iš pagrindinių apribojimų, nustatytų Bendrajame bendrosios vertikaliosios išimties reglamente, yra susiję konkrečiai su pasirinktiniu platinimu. 4 straipsnio b punkte nustatyta, kad teritorijos, kurioje pirkėjas gali parduoti, ar klientų, kuriems jis gali parduoti sutartyje numatytas prekes ar paslaugas, apribojimas, išskyrus pasirinktinio platinimo sistemos nario atliekamo pardavimo neįgaliesiems platintojams apribojimą, yra pagrindinis apribojimas. 4 straipsnio c punkte susitarimai, kuriais ribojamas pasirinktinio platinimo sistemos narių, vykdančių mažmeninę prekybą, aktyvus arba pasyvus pardavimas galutiniams vartotojams, nepažeidžiant galimybes uždrausti sistemos nariui vykdyti veiklą neįgaliojoje steigimo vietoje, priskiriami pagrindinius apribojimus nustatantiems susitarimams; 4 straipsnio d dalis yra susijusi su kryžminio tiekimo tarp pasirinktinio platinimo sistemai priklausančių platintojų, taip pat tarp platintojų, veikiančių skirtingoje prekybos grandinės grandyje, ribojimu. Šie trys pagrindiniai apribojimai yra tiesiogiai susiję su variklinių transporto priemonių platinimu.

(48) Vidaus rinka suteikia galimybę vartotojams pirkti variklines transporto priemones kitose valstybėse narėse ir pasinaudoti jų kainų skirtumu, ir Komisija mano, kad lygiagrečios prekybos šiame sektoriuje apsauga yra svarbus konkurencijos tikslas. Vartotojo galimybė pirkti prekes kitose valstybėse narėse ypač svarbi, kai perkamos variklinės transporto priemonės, turint omenyje didelę prekių vertę ir tiesioginę naudą – mažesnes kainas, kuriomis vartotojai gali pirkti variklines transporto priemones kitose Sąjungos valstybėse narėse. Todėl Komisijai svarbu, kad platinimo susitarimais neturėtų būti ribojama lygiagreti prekyba, nes negali būti tikimasi, kad tai atitiks Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas⁽¹⁾.

(49) Komisija iškėlė kelias bylas variklinių transporto priemonių gamintojams dėl trukdymo tokiai prekybai, ir Europos teismai patvirtino daugumą jos sprendimų⁽²⁾. Ši patirtis rodo, kad lygiagrečios prekybos apribojimai gali būti

⁽¹⁾ Tai, kad tarpvalstybinės prekybos apribojimai gali būti nenaudingi vartotojams, patvirtinta ir 2006 m. balandžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimu *General Motors*, C-551/03 P, Rink. I-3173, 67 ir 68 punktai, 2003 m. rugsėjo 18 d. sprendimu *Volkswagen prieš Komisiją*, C-338/00 P, Rink. I-9189, 44 ir 49 punktai, ir 2009 m. liepos 9 d. sprendimu *Peugeot prieš Komisiją*, T-450/05, dar nepaskelbtas, 46–49 punktai.

⁽²⁾ 1998 m. sausio 28 d. Komisijos sprendimas 98/273/EB byloje IV/35.733 – VW; 2000 m. rugsėjo 20 d. Komisijos sprendimas 2001/146/EB byloje COMP/36.653 – Opel, OL L 59, 2001 2 28, p. 1; 2001 m. spalio 10 d. Komisijos sprendimas 2002/758/EB byloje COMP/36.264 – Mercedes-Benz, OL L 257, 2002 9 25, p. 1; 2005 m. spalio 5 d. Komisijos sprendimas 2006/431/EB byloje F-2/36.623/36.820/37.275 – SEP ir kiti/Peugeot SA.

kelių formų. Tiekėjas gali, pavyzdžiui, daryti spaudimą platintojams, grasinti nutraukti sutartį su jais, nemokėti premijų, atsisakyti vykdyti garantijos, kuri suteikta vartotojo importuotoms transporto priemonėms ar skirtingose valstybėse narėse įsisteigusių platintojų kryžminiu būdu platinamoms variklinėms transporto priemonėms, sąlygas arba versti platintoją labai ilgai laukti tokios pačios variklinės transporto priemonės pristatymo, kai atitinkamas vartotojas gyvena kitoje valstybėje narėje.

(50) Vienas konkretus netiesioginių lygiagrečios prekybos apribojimų pavyzdys yra tai, kad platintojas negali gauti naujų variklinių transporto priemonių, turinčių tam tikras specifikacijas, kurių reikia, kad būtų galima tarpvalstybinė prekyba. Šiomis konkrečiomis aplinkybėmis bendrosios išimties taikymas gali priklausyti nuo to, ar tiekėjas aprūpina savo platintojus variklinėmis transporto priemonėmis, kurių specifikacijos tapačios kitose valstybėse narėse parduodamų transporto priemonių, skirtų parduoti vartotojams iš kitų valstybių, specifikacijoms (vadinamoji galimybės parduoti sąlyga)⁽³⁾.

(51) Taikant bendrosios išimties reglamentus ir visų pirma taikant Bendrojo bendrosios vertikaliosios išimties reglamento 4 straipsnio c punktą, sąvoka „galutiniai vartotojai“ apima ir išperkamosios nuomos bendroves. Tai visų pirma reiškia, kad pasirinktinio platinimo sistemoms priklausančioms platintojams paprastai negali būti draudžiama parduoti naujų variklinių transporto priemonių jų pasirinktoms išperkamosios nuomos bendrovėms. Tačiau tiekėjas, kuris taiko pasirinktinį platinimą, gali neleisti savo platintojams parduoti naujų transporto priemonių išperkamosios nuomos bendrovėms, jei yra įrodoma rizika, kad šios bendrovės tas variklines transporto priemones perparduos, kol jos vis dar naujos. Todėl tiekėjas gali reikalauti, kad platintojas prieš parduodamas transporto priemonę konkrečiai bendrovei išnagrinėtų taikomas bendras išperkamosios nuomos sąlygas, kad patikrintų, ar konkreti bendrovė iš tiesų yra išperkamosios nuomos bendrovė, o ne neįgalios perpardavėjas. Tačiau reikalavimas, kad platintojas pateiktų tiekėjui kiekvieno išperkamosios nuomos susitarimo kopiją prieš parduodamas variklinę transporto priemonę išperkamosios nuomos bendrovei galėtų būti laikomas netiesioginiu pardavimo apribojimu.

(52) Sąvoka „galutinis vartotojas“ taip pat apima vartotojus, kurie perka per tarpininką. Tarpininkas yra asmuo arba įmonė, kuri perka naują transporto priemonę konkretaus vartotojo vardu, nebūdama platinimo tinklo nare.

⁽³⁾ Sujungtos bylos 25 ir 26/84. *Ford-Werke AG ir Ford of Europe Inc. prieš Europos Bendrijų Komisiją*, 1985 m., Rink. 2725.

Šie veiklos vykdytojai yra labai svarbūs variklinių transporto priemonių sektoriuje, jie visų pirma padeda vartotojams įsigyti variklines transporto priemones kitose valstybėse narėse. Paprastai tarpininko statuso patvirtinimo įrodymas yra prieš sandorį gautas galiojantis įgaliojimas, kuriame nurodyta vartotojo pavardė (pavadinimas) ir adresas. Interneto naudojimas siekiant pritraukti klientų, jiems pasiūlyti tam tikros rūšies variklinių transporto priemonių ir surinkti iš jų elektroninius įgaliojimus nedaro poveikio tarpininko statusui. Tarpininkai turėtų būti skiriami nuo nepriklausomų perpardavėjų, kurie perka variklines transporto priemones perpardavimui ir neveikia konkrečių vartotojų vardu. Bendrosios išimties reglamentuose nepriklausomi perpardavėjai neturi būti laikomi galutiniais vartotojais.

ii) *Pasirinktinio platinimo, kuris nepatenka į bendrosios išimties reglamentų taikymo sritį, vertinimas*

- (53) Kaip aiškinama Bendrųjų vertikalųjų gairių 175 dalyje, pasirinktinio platinimo keliamas galimas pavojus konkurencijai yra mažesnė tam tikrų skirtingų prekęs ženklų gamintojų konkurencija ir, ypač kaupiamojo poveikio atveju, tam tikros (-ų) rūšies (-ių) platintojų galimybių ribojimas bei palankesnės sąlygos sudaryti slaptus tiekėjų ar pirkėjų susitarimus.
- (54) Siekiant įvertinti galimą antikonkurencinį pasirinktinio platinimo poveikį pagal Sutarties 101 straipsnio 1 dalį, reikia atskirti visiškai kokybinį pasirinktinį platinimą ir kiekybinį pasirinktinį platinimą. Kaip jau nurodyta 43 dalyje, kokybinis pasirinktinis platinimas paprastai nepatenka į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.
- (55) Tai, kad susitarimų tinklui netaikoma bendroji išimtis, nes vienos ar kelių susitarimo šalių rinkos dalis viršija 30 % ribą, nereiškia, kad tokie susitarimai yra neteisėti. Atvirkščiai, tokių susitarimų šalys turi atskirai juos patikrinti, kad nustatytų, ar tie susitarimai patenka į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, ir jei taip, ar jiems vis tiek gali būti taikoma Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatyta išimtis.
- (56) Kalbant apie naujų variklinių transporto priemonių platinimo ypatumus, kiekybinis pasirinktinis platinimas paprastai atitinka Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas, jei šalių rinkos dalys neviršija 40 %. Tačiau tokių susitarimų šalys turi nepamiršti, jog tai, kad yra konkrečių atrankos standartų, gali turėti poveikį jų susitarimų atitikčiai Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatytioms sąlygoms. Pavyzdžiui, nors vietos sąlygų naudojimas naujų variklinių transporto priemonių pasirinktinio platinimo susitarimuose, t.y. susitarimuose, kuriuose nustatytas draudimas pasirinktinio platinimo sistemos nariui veikti iš neįgalios įmonės vietos, paprastai didina veiksmingumą dėl veiksmingesnės logistikos ir prognozuojamos tinklo aprėpties, ši nauda gali būti mažesnė už žalą, atsirandančią, jei tiekėjo rinkos dalis yra labai didelė, ir tokiomis aplinkybėmis toms sąlygoms gali būti negalima taikyti Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatytos išimties.
- (57) Individualiai vertinant įgaliojimų remontininkų pasirinktinį platinimą taip pat kyla specifinių klausimų. Tiek, kiek egzistuoja remonto ir techninės priežiūros paslaugų rinka ⁽¹⁾, kuri yra atskirta nuo naujų variklinių transporto priemonių pardavimo rinkos, tai laikoma su prekės ženklais susijusiu veiksmu. Šioje rinkoje konkurencija daugiausia susijusi su nepriklausomų remontininkų ir konkrečius prekės ženklo įgaliojimų remontininkų santykiais.
- (58) Nepriklausomi remontininkai daro labai svarbų konkurencinį spaudimą, nes jų verslo modelis ir susijusios veiklos išlaidos skiriasi nuo įgaliojimų tinklų išlaidų. Be to, priešingai nei įgaliojimų remontininkai, kurie daugiausia naudoja automobilio gamintojo ženklu pažymėtas dalis, nepriklausomi remontininkai gali plačiau naudotis kitų prekių ženklų produkcija, sudarydami sąlygas variklinės transporto priemonės savininkui rinktis iš konkurentų siūlomų dalių. O kadangi didžioji dauguma naujesnių variklinių transporto priemonių remonto darbų atliekama įgaliojimų remontininkų dirbtuvėse, svarbu, kad vyktų veiksminga įgaliojimų remontininkų konkurencija, kuri įmanoma tik tuo atveju, jei naujokams sudaromos sąlygos patekti į tinklą.
- (59) Pagal naują teisinę sistemą Komisijai ir nacionalinėms konkurencijos institucijoms yra paprasčiau saugoti nepriklausomų remontininkų ir įgaliojimų remontininkų, taip pat įgaliojimų remontininkų tinklų narių tarpusavio konkurenciją. Konkurencijos institucijų veikimo sritis išsiplėtė pirmiausia dėl to, kad kokybinio pasirinktinio platinimo išimčiai taikoma rinkos dalies riba sumažėjo nuo 100 % iki 30 %.
- (60) Todėl vertindamos vertikalųjų susitarimų poveikį konkurencijai variklinių transporto priemonių antrinėms rinkoms šalys turėtų žinoti apie Komisijos pasiryžimą saugoti įgaliojimų remonto tinklų narių tarpusavio konkurenciją ir tų narių bei nepriklausomų remontininkų konkurenciją. Tuo tikslu ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas trims konkrečioms veiksnių rūšims, dėl kurių gali būti ribojama tokia konkurencija: visų pirma galimybės gauti techninės informacijos nesuteikimas nepriklausomiems

⁽¹⁾ Tam tikromis aplinkybėmis sisteminė rinka, į kurią kartu įtrauktos variklinės transporto priemonės ir atsarginės dalys, galėtų būti apibrėžiama atsižvelgiant, *inter alia*, į variklinės transporto priemonės visą eksploatacijos laiką, į tai, kam naudotojai teikia pirmenybę, ir į jų, kaip pirkėjų, elgesį. Žr. Komisijos pranešimo dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo Bendrijos konkurencijos teisės tikslams (OL C 372, 1997 12 9, p. 5) 56 dalį. Vienas svarbus veiksnys yra, ar didelė dalis pirkėjų renkasi variklinę transporto priemonę atsižvelgdami į jos viso eksploatacijos laiko sąnaudas. Pavyzdžiui, transporto priemonių parką perkančių ir eksploatuojančių sunkvežimių pirkėjų, kurie pirkdami variklinę transporto priemonę atsižvelgia į jos techninės priežiūros sąnaudas, elgesys gali gerokai skirtis nuo pavienių variklinių transporto priemonių pirkėjų elgesio. Kitas svarbus veiksnys – dalių tiekėjų, remontininkų ir (arba) dalių platintojų, veikiančių antrinėje rinkoje nepriklausomai nuo variklinių transporto priemonių gamintojų, buvimas ir jų santykinė padėtis. Daugeliu atveju greičiausiai egzistuos antrinė su konkrečiu prekės ženklu susijusi rinka, visų pirma dėl to, kad dauguma pirkėjų yra privatūs asmenys arba mažos ar vidutinės įmonės, atskirai perkantys variklines transporto priemones ir antrinės rinkos paslaugas ir negalintys sistemingai naudotis duomenimis, kurie jiems leistų iš anksto įvertinti bendras su varikline transporto priemonės nuosavybe susijusias sąnaudas.

remontininkams, netinkamas privalomų ir (arba) pratęstų garantijų naudojimas nepriklausomų remontininkų galimybės riboti, arba galimybės patekti į įgaliotųjų remontininkų tinklus suteikimas tik atsižvelgiant į nekokybinius kriterijus.

- (61) Nors tolesniuose trijuose poskyriuose konkrečiai kalbama apie pasirinktinį platinimą, toks pats antikonkurencinio galimybių ribojimo poveikis gali kilti dėl kitų rūšių vertikalinių susitarimų, kuriai tiesiogiai arba netiesiogiai ribojamas aptarnavimo partnerių, turinčių sutartinių ryšių su variklinių transporto priemonių gamintoju, skaičius.

Nepriklausomų veiklos vykdytojų galimybės gauti techninės informacijos

- (62) Nors paprastai visiškai kokybinis pasirinktinis platinimas laikomas nepatenkančiu į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, nes nesukelia antikonkurencinio poveikio⁽¹⁾, kokybinio pasirinktinio platinimo susitarimai, sudaryti su įgaliotaisiais remontininkais ir (arba) dalių platintojais, gali patekti į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, jei, kaip nustatyta tuose susitarimuose, viena iš šalių veikia taip, kad ribotų nepriklausomų veiklos vykdytojų galimybes, pavyzdžiui, neteikia jiems techninės remonto ir priežiūros informacijos. Tokiomis aplinkybėmis nepriklausomo veiklos vykdytojo sąvoka apima nepriklausomus remontininkus, atsarginių dalių gamintojus ir platintojus, remonto įrangos ir įrankių gamintojus, techninės informacijos leidėjus, automobilininkų klubus, techninės pagalbos kelyje veiklos vykdytojus, patikros bei bandymų paslaugas teikiančius veiklos vykdytojus ir veiklos vykdytojus, rengiančius remontininkams skirtus mokymus.

- (63) Tiekėjai suteikia savo įgaliotiesiems remontininkams visą techninę informaciją, kurios reikia jų prekės ženklo variklinių transporto priemonių remontui ir techninei priežiūrai atlikti, ir dažnai jie yra vienintelės įmonės, galinčios suteikti remontininkams visą techninę informaciją, kurios jiems reikia konkretaus prekės ženklo atveju. Tokiomis aplinkybėmis, jei tiekėjas nesuteikia nepriklausomiems veiklos vykdytojams atitinkamos galimybės gauti su konkrečiu prekės ženklu susijusios techninės remonto ir priežiūros informacijos, galimas neigiamas poveikis, kylantis dėl jo susitarimų su įgaliotaisiais remontininkais ir (arba) dalių platintojais, gali būti stipresnis ir dėl to susitarimas gali patekti į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

(1) Kaip nurodyta 54 dalyje, paprastai taip būna remonto ir techninės priežiūros rinkose, jeigu nepriklausomi remontininkai vartotojams užtikrina alternatyvų variklinės transporto priemonės priežiūros būdą.

- (64) Be to, dėl per menkų galimybių gauti būtinos techninės informacijos nepriklausomų veiklos vykdytojų rinkos padėtis gali pablogėti, o dėl to gali nukentėti vartotojai, nes labai sumažėtų atsarginių dalių pasirinkimas, padidėtų remonto ir techninės priežiūros paslaugų kainos, sumažėtų remonto dirbtuvių pasirinkimas ir galbūt kiltų saugumo problemų. Tokiomis aplinkybėmis veiksmingumas, kurio paprastai gali būti tikimasi iš įgaliotojo remonto ir dalių platinimo susitarimų, negalėtų būti didesnis už antikonkurencinį poveikį, taigi tokie susitarimai galiausiai nebegalėtų atitikti Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų.

- (65) 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (euro 5 ir euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos⁽²⁾ ir 2008 m. liepos 18 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 692/2008, įgyvendinančiame ir iš dalies keičiančiame Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (euro 5 ir euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos⁽³⁾ nustatyta, kad rinkoje esančių keleivinių automobilių remonto ir priežiūros informacijos platinimo sistema pradeda veikti nuo 2009 m. rugsėjo 1 d. 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 595/2009 dėl motorinių transporto priemonių ir variklių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į sunkiųjų transporto priemonių išmetamųjų teršalų kiekį (euro 6) ir dėl galimybės naudotis transporto priemonių remonto ir priežiūros informacija⁽⁴⁾ ir tolesnėse įgyvendinimo priemonėse nustatyta, kad tokia sistema rinkoje esančioms komercinėms transporto priemonėms pradeda taikyti nuo 2013 m. sausio 1 d. Komisija atsižvelgs į šiuos reglamentus vertindama atvejus, kai įtariama, kad neteikiama techninės remonto ir techninės priežiūros informacijos, susijusios su iki tų datų pateiktomis į rinką variklinėmis transporto priemonėmis. Svarstant, ar dėl to, kad neteikiama tam tikra konkreči informacija, nagrinėjamas susitarimas gali patekti į Sutarties 101 straipsnio taikymo sritį, reikėtų apsvarstyti keletą veiksnių:

- a) ar ta informacija yra techninė informacija ar kitos rūšies informacija, pvz., komercinė informacija⁽⁵⁾, kuri gali būti teisėtai neatskleidžiama;

(2) OL L 171, 2007 6 29, p. 1.

(3) OL L 199, 2008 7 28, p. 1.

(4) OL L 188, 2009 7 18, p. 1.

(5) Komercinė informacija gali būti laikoma informacija, naudojama remonto ir techninės priežiūros verslui, bet kuri nėra reikalinga variklinių transporto priemonių remontui arba techninei priežiūrai. Pvz., sąskaitų išrašymo programinė įranga arba įgaliotųjų remontininkų tinklo valandiniai darbo įkainiai.

- b) ar šios techninės informacijos nesuteikimas turės pastebimą poveikį nepriklausomų veiklos vykdytojų galimybei atlikti savo užduotis ir išlaikyti rinkoje konkurencinį spaudimą;
- c) ar ši konkreiti techninė informacija suteikta atitinkamo įgaliotojo tinklo nariams. Jei ji kokia nors forma suteikiama įgaliotajam tinklui, ji turėtų būti be jokios diskriminacijos suteikta ir nepriklausomiems veiklos vykdytojams;
- d) ar ta konkreiti techninė informacija bus galiausiai⁽¹⁾ panaudota variklinių transporto priemonių remontui ir techninei priežiūrai, ar kitu tikslu⁽²⁾, pvz., atsarginių dalių arba įrankių gamybai.
- (66) Techninės informacijos sąvoka dėl technologinės pažangos nėra tiksliai apibrėžta. Šiuo metu konkretūs techninės informacijos pavyzdžiai galėtų būti programinė įranga, gedimų kodai ir kiti parametrai kartu su atnaujinta informacija, kurių reikia dirbant su elektroniniais valdymo įrenginiais, siekiant nustatyti ar atkurti tiekėjo rekomenduojamus parametrus, variklinės transporto priemonės identifikavimo numeriai arba kiti variklinių transporto priemonių identifikavimo metodai, atsarginių dalių katalogai, remonto ir techninės priežiūros tvarka, darbiniai sprendimai, atsirandantys iš praktinės patirties ir susiję su problemomis, būdingomis tam tikram modeliui ar siuntai, pranešimai apie susigražinimą iš rinkos, taip pat kiti pranešimai, padedantys nustatyti, koks remontas įgaliotuosiuose remonto tinkluose gali būti atliekamas nemokamai. Atsarginės dalies kodas ir bet kuri kita būtina informacija, siekiant nustatyti tinkamą automobilio gamintojo prekės ženklą turinčią atsarginę dalį, kuri tinka konkrečiai variklinei transporto priemonei (t. y. atsarginę dalį, kurią automobilio gamintojas paprastai tiekia įgaliotojo remonto tinklo nariams konkrečiai variklinei transporto priemonei remontuoti), taip pat yra techninė informacija⁽³⁾. Kaip gairėmis, kuriomis nurodoma, ką Komisija laiko technine informacija, taikydama Sutarties 101 straipsnį, reikėtų naudotis ir Reglamente (EB) Nr. 715/2007 6 straipsnio 2 dalyje ir Reglamente (EB) Nr. 595/2009 nustatytais sąrašais.
- (67) Vertinant, ar įgaliotojo remonto susitarimai dera su Sutarties 101 straipsniu, taip pat svarbu techninės informacijos teikimo tvarka. Galimybė gauti informacijos turėtų būti užtikrinta pateikus prašymą ir nepagrįstai neatidėliojant, informacija turi būti pateikta tinkama naudoti forma, nustatyta kaina neturėtų riboti galimybių ją gauti, neatsižvelgiant į tai, koku mastu nepriklausomas veiklos vykdytojas naudoja tą informaciją. Turėtų būti reikalaujama, kad variklinių transporto priemonių tiekėjas nepriklausomiems veiklos vykdytojams suteiktų priėjimą prie techninės informacijos apie naujas variklines transporto priemones tuo pat metu kaip ir savo įgaliotiesiems remontininkams, ir kad jis neturėtų nepriklausomų veiklos vykdytojų įpareigoti, jog jie pirktų daugiau informacijos nei būtina atitinkamam darbui atlikti. Tačiau Sutarties 101 straipsniu tiekėjas nepareigojamas teikti techninę informaciją standartinė forma arba naudojantis nustatyta technine sistema, pvz., CEN/ISO standartas ir OASIS formatas, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 715/2007 ir 2009 m. kovo 18 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 295/2009 dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje⁽⁴⁾.
- (68) Pateikti svarstymai taip pat taikomi nepriklausomų veiklos vykdytojų galimybei gauti įrankių ir mokymą. „Įrankiai“ šiame kontekste apima elektroninius diagnostikos ir kitus remonto įrankius kartu su susijusia programine įranga, įskaitant periodišką jos atnaujinimą, taip pat tokių įrankių aptarnavimą po pardavimo.
- Netinkamas garantijų naudojimas
- (69) Kokybinio pasirinktinio platinimo susitarimai taip pat gali patekti į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, jei tiekėjas ir jo įgaliotojo tinklo nariai tiesiogiai arba netiesiogiai siekia užtikrinti, kad tam tikrų kategorijų variklinių transporto priemonių remontas būtų atliekamas įgaliotųjų tinklų narių. Taip gali įvykti, pavyzdžiui, jeigu gamintojo pirkėjui suteikta garantija, privaloma ar pratęsta, galioja tik su sąlyga, kad remontas ir techninė priežiūra, kuriems netaikoma garantija, būtų atliekami tik įgaliotuosiuose remonto tinkluose. Tas pats taikytina ir garantijos sąlygoms, pagal kurias reikalaujama naudoti gamintojo prekės ženklo atsargines dalis, keičiant dalis, kurioms netaikomos garantijos sąlygos. Taip pat atrodo abejotina, kad pasirinktinio platinimo susitarimai, į kuriuos įtraukta tokia praktika, galėtų būti naudingi vartotojams, kad būtų galima leisti tokiems susitarimams taikyti Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatytą išimtį. Tačiau jei tiekėjas teisėtai atsisako vykdyti garantijos sąlygas, remdamasis tuo, kad padėties, dėl kurios atsirado toks reikalavimas, priežastis yra susijusi su remontininko nesugebėjimu teisingai atlikti konkrečių remonto ar techninės priežiūros darbų arba su prastos kokybės atsarginių dalių naudojimu, tai neturės jokios įtakos tiekėjo remonto susitarimų derėjimui su konkurencijos taisyklėmis.

⁽¹⁾ Pvz., leidėjams teikiama informacija, kuri turi būti suteikta variklinių transporto priemonių remontininkams.

⁽²⁾ Informacija, naudojama variklinės transporto priemonės atsarginės dalies montavimui ar įrankio naudojimui, remontuojant variklinę transporto priemonę turėtų būti laikoma remontui ir techninei priežiūrai naudojama informacija, tačiau šiai kategorijai neturėtų būti priskiriama informacija apie dizainą, gamybos procesą ar atsarginės dalies gamybai naudojamą medžiagą ir todėl tokia informacija gali būti neatskleidžiama.

⁽³⁾ Nepriklausomas veiklos vykdytojas neturėtų pirkti konkrečios atsarginės dalies tam, kad galėtų gauti šią informaciją.

⁽⁴⁾ OL L 95, 2009 4 9, p. 7.

Galimybė patekti į įgaliotųjų remontininkų tinklą

- (70) Konkurencija tarp įgaliotųjų ir nepriklausomų remontininkų nėra vienintelė konkurencijos forma, į kurią reikia atsižvelgti analizuojant įgaliotojo remonto susitarimų derėjimą su Sutarties 101 straipsniu; šalis taip pat turėtų vertinti, kiek įgaliotieji remontininkai pajėgūs tarpusavyje konkuruoti atitinkamame tinkle. Vienas iš pagrindinių veiksnių, skatinančių tokią konkurenciją, yra susijęs su galimybėmis patekti į tinklą, sukurtą pagal standartinius įgaliotųjų remontininkų susitarimus, sąlygomis. Atsižvelgdama į tvirtas įgaliotųjų remontininkų tinklų pozicijas rinkoje, į jų ypatingą svarbą naujesnių variklinių transporto priemonių savininkams ir į tai, kad vartotojai, norėdami suremontuoti automobilį, nėra pasirengę keliauti dideliais atstumais, Komisija mano, jog svarbu, kad visos įmonės, atitinkančios nustatytus kokybės kriterijus, paprastai galėtų patekti į įgaliotųjų remontininkų tinklus. Pradėjus pareiškėjams taikyti kiekybinę atranką, susitarimas greičiausiai patektų į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.
- (71) Atsiranda konkretus atvejis, kai susitarimuose įgaliotieji remontininkai įpareigojami kartu pardavinėti naujas varik-

lines transporto priemones. Tokie susitarimai greičiausiai pateks į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, nes toks įpareigojimas nėra būtinas dėl sutartyje nustatytų paslaugų pobūdžio. Be to, išvirtinuso prekės ženklo atveju susitarimams, kuriuose nustatomas toks įpareigojimas, paprastai neturėtų būti taikoma Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatyta išimtis, nes poveikis būtų smarkiai apribota galimybė patekti į įgaliotųjų remontininkų tinklą, taip sumažinant konkurenciją ir atitinkamą naudą vartotojams. Tačiau tam tikrais atvejais tiekėjui, norinčiam pristatyti prekės ženklą konkrečioje geografinėje rinkoje, pradžioje gali būti sunku pritraukti platintojų, norinčių investuoti, nebent jie būtų tikri, kad nesulauks konkurencijos iš „savarankiškų“ įgaliotųjų remontininkų, kurie siekia nemokamai pasinaudoti tokiais pradinėmis investicijomis. Tokiomis aplinkybėmis, sutartimi susiejus dviejų rūšių veiklą ribotą laikotarpį, variklinių transporto priemonių pardavimo rinkai tai turėtų konkurenciją skatinantį poveikį, nes būtų galima pristatyti naują prekės ženklą, ir tai neturėtų poveikio galbūt su konkrečiu prekės ženklu susijusiai remonto rinkai, kurios bet kuriuo atveju nebūtų, jei variklinių transporto priemonių nebūtų galima parduoti. Todėl tokie susitarimai greičiausiai nepatektų į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

Valstybių narių pateiktos informacijos apie valstybės pagalbą, suteiktą pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 736/2008 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žuvininkystės produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba, santrauka

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/C 138/06)

Pagalbos Nr.: XF 14/09

Valstybė narė: Prancūzija

Regionas (pagalbą teikianti institucija): Prancūzija, atstovaujama Žemės ūkio ir žuvininkystės ministerijos

Pavadinimas: Aide attribuée au Groupement de Défense Sanitaire Aquacole d'Aquitaine en application du Règlement (CE) n^o736/2008 de la Commission du 22 juillet 2008 relatif à l'application des articles 87 et 88 du traité CE aux aides accordées aux petites et moyennes entreprises actives dans la production, la transformation et la commercialisation de produits de la pêche

Teisinis pagrindas: Contrat de Projets État-Région (CPER) Aquitaine 2007-2013

Pagal schemą planuojamos metinės išlaidos arba skirtos ad hoc pagalbos suma: 147 900 EUR

Didžiausias pagalbos intensyvumas: 60 %

Išsigaliojimo data: 2009 m. rugpjūčio 1 d.

Pagalbos schemos arba individualios pagalbos trukmė (ne vėliau kaip iki 2014 06 30). Nurodoma: Paskutinė pagalbos likučio paraiškų pateikimo diena yra 2012 m. birželio 30 d.

Pagalbos tikslas: Išlaikyti aukštą akvakultūros sanitarijos ir aplinkos apsaugos lygį Akvitanijoje. GDSAA bendri veiksmai skirti visiems regiono akvakultūros specialistams.

Straipsniai, kuriais remiamasi: 17 straipsnis. Pagalba bendriems veiksams.

Ekonomikos sritis: Akvakultūra, žuvų auginimas

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction des pêches maritimes et de l'aquaculture
Bureau de la pisciculture et de la pêche continentale
3, place de Fontenoy
75007 Paris
FRANCE

Interneto svetainė, kurioje paskelbtas visas schemos apibūdinimo tekstas arba kriterijai ir sąlygos, kuriomis konkreti pagalba skiriama ne pagal pagalbos schemą, adresas:

<http://www.aquitaine.pref.gouv.fr>

arba

<http://www.aquitaine.fr>

Pagrindimas: Finansuoti planuojamus veiksmus galima iš *contrat de projets État-Région* (CPER) numatytos pagalbos nenaudojant EŽF.

Sprendimo pradėti banko „Banco Privado Português“ likvidavimo procesą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo 9 straipsnio nuostatas ištrauka

(Paskelbimas numatytas pagal minėtosios direktyvos 13 straipsnį ir 2006 m. spalio 25 d. Įstatyminio potvarkio Nr. 199/2006 21 straipsnį)

(2010/C 138/07)

Portugalijos bankas („Banco de Portugal“) – administracinė institucija, kuriai, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/24/EB 2 straipsnio 6 įtraukoje, suteikta teisė spręsti kredito įstaigų likvidavimo klausimus, – atsižvelgdamas į 1992 m. gruodžio 31 d. Įstatyminiu potvarkiu Nr. 298/92 patvirtintų Kredito įstaigoms ir finansų įmonėms taikomų bendrųjų taisyklių (*Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades Financeiras*) 23 straipsnį ir to paties įstatyminio potvarkio 152 straipsnį bei 22 straipsnio 1 dalies f punktą ir patikrinęs šios institucijos rekapitalizacijos ir veiklos atkūrimo galimybes, remiantis Portugalijos banko priimtomis ypatingomis sanavimo priemonėmis, 2010 m. balandžio 15 d. nusprendė panaikinti „Banco Privado Português, SA“ išduotą veiklos leidimą. Pagal įstatymo nuostatas po svarstymų priimtu sprendimu „Banco Privado Português, SA“ veikla nutraukiama ir jis likviduojamas.

Taip pat nuspręsta, kad „Banco Privado Português, SA“ leidimas panaikinamas 2010 m. balandžio 16 d. 12 val. visų pirma pagal 2006 m. spalio 25 d. Įstatyminio potvarkio Nr. 199/2006 5 straipsnio 3 dalį.

Minėtąjį sprendimą galima apskųsti Lisabonos administraciniam teismui (adresu Rua Filipe Folque, n.º 12-A, 1.º, Lisboa, PORTUGAL) per 90 dienų nuo pranešimo apie šį sprendimą arba nuo šio pranešimo paskelbimo.

Valdybų sekretorius

Paulo Ernesto CARVALHO AMORIM

V

(Nuomonės)

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

EUROPOS KOMISIJA

KVIETIMAS TEIKTI PARAIŠKAS – EACEA/14/10

Švietimo bendradarbiavimo programa (ICI-ECP)

Europos Sąjungos ir Australijos ir Europos Sąjungos ir Korėjos Respublikos Bendradarbiavimas aukštojo mokslo ir mokymo srityje

Kvietimas teikti paraiškas 2010 m. bendriems mobilumo projektams (BMP) ir bendriems mokslinių laipsnių projektams (BMLP) vykdyti

(2010/C 138/08)

1. Tikslai ir aprašymas

Bendras tikslas yra stiprinti ES ir šalių partnerių žmonių savitarpio supratimą, kuris apima geresnį jų kalbų, kultūros ir institucijų išmanymą, taip pat didinti aukštojo mokslo ir mokymo kokybę, skatinant geresnę partnerystės pusiausvyrą tarp aukštojo mokslo ir mokymo institucijų Europos Sąjungoje ir šalyse partnerėse.

2. Reikalavimus atitinkantys kandidatai

Prašymus skirti finansavimą pagal šį kvietimą gali teikti aukštojo mokslo ir mokymo institucijos, taip pat aukštojo mokslo ir (arba) mokymo institucijų konsorciumai.

Reikalavimus atitinkantys kandidatai turi būti iš kurios nors šalies partnerės arba iš kurios nors iš 27 Europos Sąjungos valstybių narių. Įgyvendinant šią programą šiais metais, dėmesys telkiamas į bendradarbiavimą su Australija ir Korėjos Respublika.

3. Remtina veikla

Šis kvietimas apima dviejų rūšių veiklą: bendrus mobilumo projektus ir bendrus mokslinių laipsnių projektus.

Bendriems mobilumo projektams (BMP) parama skiriama tam, kad ES ir šalių partnerių aukštojo mokslo ir mokymo institucijų konsorciumai galėtų įgyvendinti bendras studijų ir mokymo programas ir užtikrinti studentų bei dėstytojų mobilumą. Paramą sudaro vienkartinis finansavimas, skirtas administravimo išlaidoms, taip pat studentų ir mokslo bei administracijos darbuotojų stipendijoms. Paraišką dėl ICI-ECP bendrų mobilumo projektų teikiantis konsorciumas turi būti sudarytas iš mažiausiai trijų aukštojo mokslo ir (arba) mokymo institucijų iš trijų skirtingų ES valstybių narių ir mažiausiai dviejų tokių institucijų iš šalies partnerės. Ilgiausia BMP trukmė yra 36 mėnesiai.

Bendriems mokslinių laipsnių projektams (BMLP) parama skiriama, siekiant plėtoti ir įgyvendinti dvigubas arba bendras mokslinių laipsnių programas. Paramą sudaro vienkartinis finansavimas, skirtas plėtros darbams ir administravimo išlaidoms, taip pat studentų ir mokslo bei administracijos darbuotojų stipendijoms. Paraišką dėl ICI-ECP bendrų mokslinių laipsnių projektų teikiantis konsorciumas turi būti sudarytas iš mažiausiai dviejų aukštojo mokslo ir (arba) mokymo institucijų iš dviejų skirtingų ES valstybių narių ir mažiausiai dviejų institucijų iš šalies partnerės. Ilgiausia BMLP trukmė yra 48 mėnesiai.

Veiklą planuojama pradėti 2010 m. lapkričio mėn.

4. Paraiškų vertinimo kriterijai

Skaičiuojant reikalavimus atitinkančių pasiūlymų kokybės bendrą balų sumą, bus taikomi šie kokybės vertinimo kriterijai:

projekto reikšmė ES ir šalių partnerių ryšiams (sudaro 25 proc. visos balų sumos). Šia reikšmę lemia:

- a) tai, ar pasiūlymas atitinka kvietimo teikti paraiškas tikslus;
- b) siūlomo dalyko arba profesijos studijų programos pridedamoji vertė ES ir šalies partnerės ryšių požiūriu.

Indėlis į kokybę ir laimėjimus (sudaro 25 proc. visos balų sumos), tai lemia:

- a) tikėtinas projekto indėlis į švietimo kokybę, laimėjimus ir inovacijas;
- b) projekto reikšmė mokymo metodų tobulinimo srityje ir reikšmė studentų tolesnėms studijų ir (arba) profesinėms galimybėms;
- c) akademinės kokybės kontrolės sistemos aiškumo laipsnis ir jos veiksmingumas, siekiant užtikrinti indėlį į mokslinius laimėjimus.

Projekto įgyvendinimo kokybė (sudaro 50 proc. visos balų sumos), ją lemia:

- a) deramai apibrėžti bendradarbiavimo mechanizmai ir administracinė partnerių struktūra;
- b) mobilumo ir (arba) mokslinių laipsnių sistemos integravimo institucijose partnerėse pusiausvyra; siūlomų mobilumo srautų pusiausvyra;
- c) deramai įgyvendinami studentų atrankos mechanizmai, grindžiami skaidrumo, lygybės ir nuopelnų principu, ir partnerių nustatyti bendri paraiškų teikimo, atrankos, priėmimo ir egzaminų tvarkos standartai;
- d) akademinė kreditų ir kreditų perkėlimo sistemos aiškumas bei pagrįstumas ir kiek ji suderinta su Europos kreditų perkėlimo sistema;
- e) užsienio šalių studentų ir dėstytojų priėmimo ir apgyvendinimo kokybė;
- f) kalbų plano kokybė;
- g) stebėsenos sistemos ir vertinimo plano kokybė;
- h) su sklaida susijusios veiklos kokybė;
- i) tvarumo plano kokybė ir plėtotė.

5. Biudžetas

Numatytas biudžetas sudaro maždaug 2,45 mln. EUR. Panašaus dydžio finansavimą skirs šalys partnerės pagal kiekvienai iš jų taikomas taisykles. Tikimasi, kad 2010 m. finansavimas bus skirtas 3–4 ES ir Australijos projektams ir 3–4 ES ir Korėjos projektams. Planuojama, kad bent du iš jų bus bendri mokslinių laipsnių projektai.

Maksimalus ES skirtas finansavimas sudarys 465 000 EUR ketverių metų BMLP, 232 500 EUR – trejų metų BMP su trimis ES institucijomis ir 310 000 EUR – trejų metų BMP su keturiomis arba daugiau ES institucijų.

6. Galutinis terminas

Paraiškos teikiamos ir ES, ir įgyvendinančioms institucijoms Australijoje (Australijos švietimo departamentui (angl. DEEWR) ir Korėjos Respublikoje (Švietimo, mokslo ir technologijų ministerijai (angl. MEST)).

Paraiškos pagrindinei ES institucijai – Švietimo, garso ir vaizdo bei kultūros vykdomajai įstaigai – siunčiamos ne vėliau kaip iki **2010 m. rugsėjis 6 d.** Paraiškos su vėlesnės datos pašto antspaudu nebus svarstomos. Paraiškos siunčiamos šiuo adresu:

The Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
EU-ICI Call for Proposals 2010
Avenue du Bourget 1
BOUR 02/17
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Pagrindinei ES institucijai teikiama tinkama paraiškos forma turi būti deramai užpildyta, pasirašyta asmens, įgalioto paraišką teikiančios organizacijos vardu imtis privalomų teisinių priemonių, ir su įrašyta data.

Australijos paraiškos ir patvirtinamieji dokumentai siunčiami registruotu paštu šiuo adresu:

Mr Steve Nerlich
Director
Research, Analysis and Europe Section (C72NB3)
Department of Education, Employment and Workplace Relations
GPO Box 9880
Canberra ACT 2601
AUSTRALIA

Korėjos Respublikos paraiškos ir patvirtinamieji dokumentai siunčiami registruotu paštu šiuo adresu:

ICI Education Co-operation Programme
Youngki YOON, Deputy Director
Global Human Resource Division
Ministry of Education, Science and Technology
55, Sejong-no, Jongno-gu, Seoul
REPUBLIC OF KOREA 110-760

7. Daugiau informacijos

Paraiškų pildymo taisyklės ir paraiškų formos skelbiamos šioje interneto svetainėje:

http://eacea.ec.europa.eu/extcoop/ici-ecp/index_en.htm

Paraiškas būtina pateikti nurodyta forma kartu su visais reikiamaiais priedais ir informacija.

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

EUROPOS KOMISIJA

**Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta)****Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka****(Tekstas svarbus EEE)**

(2010/C 138/09)

1. 2010 m. gegužės 20 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 (toliau – Reglamentas) ⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: įmonė „Altarea“ (toliau – „Altarea“, Prancūzija), įmonė „Predica“ (toliau – „Predica“, Prancūzija), priklausanti grupei „Crédit Agricole SA“ (toliau – GCA), ir įmonė „Stichting Pensioenfonds ABP“ (toliau – ABP, Nyderlandai) pirkdamos akcijas įgyja, kaip apibrėžta Susijungimu reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, bendrą įmonės „Aldeta“ (toliau – „Aldeta“, Prancūzija) kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

- „Altarea“: grupės „Altarea Cogedim“ patronuojančioji bendrovė, daugiausia veikianti komercinės paskirties nekilnojamojo turto srityje Prancūzijoje. Pagrindinė grupės veikla – jai priklausančių prekybos centrų priežiūra ir valdymas,
- „Predica“: GCA patronuojamoji bendrovė, veikianti banko ir su draudimu susijusių paslaugų sektoriuje. „Predica“ prižiūri ir valdo jai priklausančią nekilnojamąjį turtą,
- ABP: Nyderlandų vyriausybės ir nacionalinio švietimo sektoriaus darbdavių ir darbuotojų pensijų fondas. ABP vykdo veiklą nekilnojamojo turto sektoriuje,
- „Aldeta“: įmonė, kurios vienintelė veikla – prekybos centro „Cap 3000“, įsikūrusio Varo Sen Lorano mieste (Pajūrio Alpės, Prancūzija), priežiūra ir valdymas.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas EB susijungimų reglamentas. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu. Remiantis Komisijos komunikatu dėl supaprastintos procedūros, taikomos tam tikroms koncentracijoms pagal EB susijungimų reglamentą ⁽²⁾, reikėtų pažymėti, kad šią bylą numatoma nagrinėti komunikate nurodyta tvarka.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis teikti savo pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabas Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (+32 22964301), e. paštu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu arba paštu su nuoroda COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1 (EB susijungimų reglamentas).

⁽²⁾ OL C 56, 2005 3 5, p. 32 (Komunikatas dėl supaprastintos procedūros).

**Pranešimas, skelbiamas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalį, byloje
COMP/39.398 – Visa MIF**

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/C 138/10)

1. IŽANGA

- (1) Pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 101 ir 102 straipsniuose, įgyvendinimo ⁽¹⁾ 9 straipsnį, jeigu Komisija ketina priimti sprendimą, kuriuo reikalaujama, kad pažeidimas būtų nutrauktas, o šalys pasiūlo išsipareigojimus dėl Komisijos išankstiniame vertinime iškeltų problemų, ji savo sprendimu šiuos išsipareigojimus gali padaryti privalomus įmonėms. Toks sprendimas gali būti priimtas nustatytam laikotarpiui ir jame prieita prie išvados, kad tolesniems Komisijos veiksams nebėra pagrindo. Pagal to paties reglamento 27 straipsnio 4 dalį Komisija paskelbia glaustą bylos santrauką ir pagrindinius išsipareigojimus. Suinteresuotos šalys gali pateikti savo pastabas per Komisijos nustatytą laikotarpį.

2. BYLOS SANTRAUKA

- (2) 2009 m. balandžio 3 d. Komisija priėmė prieštaravimo pareiškimą, skirtą bendrovėms „Visa Europe Limited“ („Visa Europe“), „Visa Inc.“ ir „Visa International Services Association“.
- (3) Prieštaravimo pareiškime, kuris yra išankstinis vertinimas pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalį, Komisija išreiškė išankstinę nuomonę, kad Europos bankų asociacija „Visa Europe“ pažeidė SESV 101 straipsnio ir Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 53 straipsnio nuostatas nustatydamą daugiašaliu mastu sutartus tarpbankinius mokesčius, taikomus EEE pardavimo vietoje „VISA“, „VISA Electron“ ir „V PAY“ vartojimo mokėjimo kortelėmis atliekamoms tarptautinėms ir tam tikroms nacionalinėms ⁽²⁾ operacijoms.
- (4) Tarpbankinius mokesčius už kiekvieną mokėjimo kortelę prekybos ar paslaugų įmonės pardavimo vietoje atliktą operaciją kortelės turėtojo bankui (kortelę išdavusiam bankui) faktiškai sumoka prekybos ar paslaugų įmonės bankas (aptarnaujantis bankas). Kai prekybos ar paslaugų įmonėje kortelės turėtojas kortelę atsiskaito už prekes ar paslaugas, ta prekybos ar paslaugų įmonė aptarnaujančiam bankui sumoka prekybos ar paslaugų įmonės aptarnavimo mokesťį. Dalį mokesčio pasilieka aptarnaujantis bankas (aptarnaujančio banko marža), dalis mokesčio tenka kortelę išdavusiam bankui (daugiašalis tarpbankinis

mokestis), o maža mokesčio dalis tenka sistemos operatoriui (šiuo atveju bendrovei „Visa“). Prekybos ar paslaugų įmonės aptarnavimo mokesčio dydis praktiškai daugiausia priklauso nuo daugiašalio tarpbankinio mokesčio dydžio.

- (5) Prieštaravimo pareiškime išreikštas susirūpinimas, kad daugiašaliais tarpbankiniais mokesčiais siekiama labai apriboti konkurenciją ir jais yra labai apribojama konkurencija aptarnavimo rinkoje, taip darant žalą prekybos ar paslaugų įmonėms ir, netiesiogiai, jų klientams. Paaikšėjo, kad dėl daugiašalių tarpbankinių mokesčių padidėja bazinė suma, pagal kurią aptarnaujantys bankai nustato prekybos ar paslaugų įmonės aptarnavimo mokesťį, o tai sudaro visiems aptarnaujantiems bankams bendrą didelę sąnaudų dalį. Išankstine Komisijos nuomone, „Visa Europe“ daugiašaliai tarpbankiniai mokesčiai nėra objektyviai būtini. Ribojamąjį poveikį aptarnavimo rinkoje dar labiau sustiprina daugiašalių tarpbankinių mokesčių poveikis tinklui ir korteles išduodančių bankų rinkai, taip pat kitos tinklo taisyklės ir praktika (reikalavimas prekybininkams priimti visas korteles (angl. *Honour All Cards Rule*, HACR), nediskriminavimo taisyklė (angl. *NDR*), nediferencijuoto mokesčio taikymas ir skirtingų daugiašalių tarpbankinių mokesčių taikymas užsienio ir nacionaliniams aptarnaujančiams bankams). Be to, prieštaravimo pareiškime teigiama, kad daugiašaliams tarpbankiniams mokesčiams negali būti taikoma išimtis pagal SESV 101 straipsnio 3 dalį, nes jie neatitinka reikalavimo, pagal kurį sąžininga su veiksmingumu susijusios naudos dalis tenka vartotojui.
- (6) 2009 m. gegužės 29 d. prieštaravimo pareiškimas taip pat buvo pateiktas bendrovėms „Visa Inc.“ ir „Visa International Service Association“, visų pirma dėl galimo automatinio jų tarpregioninių daugiašalių tarpbankinių mokesčių taikymo (t. y. tuo atveju, kai šie mokesčiai taikomi EEE „VISA“ ir „V PAY“ vartotojo kortelėmis atliekamoms tarptautinėms arba nacionalinėms operacijoms) ir dėl šių bendrovių vaidmens nustatant reikalavimo prekybininkams priimti visas korteles ir nediskriminavimo taisykles.

3. PAGRINDINIAI PATEIKTI ĮSIPAREIGOJIMAI

- (7) Šalys, kurių atžvilgiu vykdomas bylos nagrinėjimas, nesutinka su Komisijos išankstiniu vertinimu. Vis dėlto „Visa Europe“ pateikė savo išsipareigojimus pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 9 straipsnį, kad pašalintų Komisijos išreikštas abejones dėl konkurencijos tiesioginio debeto kortelių sektoriuje.
- (8) Įsipareigojimai trumpai išdėstyti toliau, o visas jų aprašymas anglų kalba skelbiamas Konkurencijos generalinio direktorato svetainėje

http://ec.europa.eu/competition/index_en.html

⁽¹⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1. 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 81 ir 82 straipsniai atitinkamai tapo SESV 101 ir 102 straipsniais. Naujųjų straipsnių nuostatos iš esmės atitinka senųjų straipsnių nuostatas. Šiame pranešime daromos nuorodos į SESV 101 ir 102 straipsnius prireikus turėtų būti suprantamos kaip nuorodos į EB sutarties 81 ir 82 straipsnius.

⁽²⁾ Šiuo metu „Visa Europe“ nacionalinių daugiašalių tarpbankinių mokesčių dydį nustato devyniose šalyse. Kitose EEE šalyse nacionalinių daugiašalių tarpbankinių mokesčių dydį nustato bendrovės „Visa Europe“ nariai.

- (9) „Visa Europe“ įsipareigoja apriboti savo metinius vidutinius svertinius tarptautinius daugiašalius tarpbankinius mokesčius, taikomus operacijoms vartojimo tiesioginio debito kortelėmis, nustatydamą 20 bazinių punktų (0,2 %) viršutinę mokesčio ribą po dviejų mėnesių nuo pranešimo apie sprendimą dėl įsipareigojimų pateikimo „Visa Europe“. Ši viršutinė mokesčio riba taip pat bus atskirai taikoma kiekvienoje EEE šalyje, kuriai „Visa Europe“ tiesiogiai nustato specialius nacionalinius tiesioginio debeto daugiašalių tarpbankinio mokesčio dydžius, ir tose EEE šalyse, kuriose nėra nustatyti kitų daugiašalių tarpbankinių mokesčių ir todėl taikomi tarptautiniai daugiašaliai tarpbankiniai mokesčiai.
- (10) Remdamasi kai kurių EEE šalių centrinių bankų atliktais tyrimais, per kuriuos buvo lyginamos sąnaudos, patirtos atliekant operacijas kortelėmis ir grynųjų pinigų operacijas, Komisija laikosi išankstinės nuomonės, kad daugiašalis tarpbankinis mokestis, kurį „Visa Europe“ įsipareigojo taikyti tiesioginio debeto kortele atliekamoms operacijoms, taikomas pagal ekonomikos literatūroje nagrinėjamą „įmonės indiferentiškumo metodiką“ (arba „turisto testo“ metodiką)⁽¹⁾. Pagal šį testą reikalavimus atitinkančio mokesčio (taip pat vadinamo balansavimo mokesčiu) dydis turi būti toks, kad prekybos ar paslaugų įmonei nebūtų svarbu, ar atsiskaitoma kortele ar grynaisiais pinigais. Mokesčio dydis balansuojamas taip, kad prekybos ar paslaugų įmonių mokamų mokesčių dydis neviršytų su operacija susijusios naudos, kurią jos gauna atsiskaitant kortele. Pavyzdžiui, su operacija susijusi nauda gaunama, kai atsiskaitant kortele prekybos ar paslaugų įmonės patiria mažesnes sąnaudas nei atsiskaitant grynaisiais pinigais (pvz., sumažėja su grynųjų pinigų transportavimu ir saugumu susijusios išlaidos arba sutrumpėja grynųjų pinigų patikrinimo kasoje laikas). Tam tikromis sąlygomis (pvz., priklausomai nuo to, kokia mokesčio dalis teks kortelių turėtojams) tai padės užtikrinti, kad kortelių turėtojai veiksmingai pasirinktų mokėjimo priemones. Tuo atveju daugiašalis tarpbankinis mokestis padės siųsti teisingus signalus dėl kainų kortelių turėtojams, kurie galės atitinkamai keisti savo elgesį.
- (11) Be to, „Visa Europe“ įsipareigoja ir toliau įgyvendinti bei tobulinti 2009 m. kovo mėn. „Visa Europe“ valdybos priimtas skaidrumo priemones. Visų pirma „Visa Europe“ įsipareigoja:
- ir toliau taikyti taisyklę, pagal kurią draudžiama nediferencijuotą prekybos ar paslaugų įmonių aptarnavimo mokesčių taikyti daugiau nei vienai mokėjimo kortelių sistemai arba daugiau nei vienai „Visa Europe“ kortelių rūšiai, ir reikalauti, kad aptarnaujantys bankai teiktų sąskaitas už nuskaitytus prekybos ar paslaugų įmonių aptarnavimo mokesčius, suskirstydami juos pagal skirtingas kortelių rūšis,
 - ir toliau reikalauti, kad bendrovės „Visa Europe“ nariai registruotų visų daugiašalių tarpbankinių mokesčių dydžius ir juos taikytų tarptautinėms kortelė išdavusio banko ir aptarnaujančio banko atliekamoms operacijoms,
 - ir toliau savo svetainėje skelbti visų tarpregioninių ir nacionalinių daugiašalių tarpbankinių mokesčių dydžius, nurodant visų rūšių operacijoms taikomų tarpbankinių mokesčių dydžius, ir reikalauti, kad aptarnaujantys bankai apie skelbiamą informaciją informuotų prekybos ar paslaugų įmones,
 - užtikrinti, kad EEE išduotos verslo mokėjimo kortelės būtų lengvai atpažįstamos ir kad aptarnaujantis bankas arba prekybos ar paslaugų įmonė visas tokias korteles galėtų elektroniniu būdu atpažinti pardavimo vietų (angl. POS) terminaluose, jei tai galima padaryti naudojant jų turimą terminalą,
 - „Visa Europe“ jau dabar kortelėms „VISA“, „VISA Electron“ ir „V PAY“ taiko atskiras taisykles, susijusias su reikalavimu prekybininkams priimti visas korteles, t. y. prekybos ir paslaugų įmonės gali laisvai rinktis, kurias korteles – „VISA“ ir (arba) „VISA Electron“ ir (arba) „V PAY“ – priimti. „Visa Europe“ nekeis su reikalavimu prekybininkams priimti visas korteles susijusios taisyklės, taikomos tiesioginio debeto operacijoms. Be to, „Visa Europe“ reikalauja, kad jos korteles aptarnaujantys bankai informuotų prekybos ir paslaugų įmones, kad joms leidžiama priimti „VISA“ ir (arba) „VISA Electron“ ir (arba) „V PAY“ ir (arba) konkuruojančių sistemų korteles,
 - nekeisti dabartinės pozicijos, pagal kurią prekybos ir paslaugų įmonėms leidžiama dirbti su skirtingais aptarnaujančiais bankais ir vykdyti operacijas visų rūšių „Visa Europe“ sistemos ir (arba) konkuruojančių sistemų mokėjimo kortelėmis.
- (12) „Visa Europe“ paskiria patikėtinį, kuris prižiūrės, kaip „Visa Europe“ vykdo įsipareigojimus. Prieš siūlomo patikėtinio paskyrimą Komisija turi teisę jo kandidatūrą patvirtinti arba atmesti.
- (13) Įsipareigojimai galios ketverius metus nuo pranešimo apie sprendimą dėl įsipareigojimų pateikimo „Visa Europe“ dienos ir bus numatytas įsipareigojimų vykdymo peržiūros mechanizmas.
- (14) Įsipareigojimai neapima „Visa Europe“ daugiašalių tarpbankinių mokesčių, šiuo metu taikomų operacijoms vartojimo kredito ir atidėto debeto kortelėmis, klausimo, kuris bus įtrauktas į šiuo metu Komisijos vykdomą antimonopolinį tyrimą, apimantį „Visa Europe“ daugiašalių tarpbankinių mokesčių, kurias bendrovė anksčiau taikė operacijoms vartojimo kredito ir atidėto debeto kortelėmis, klausimą. Be to, siūlomi įsipareigojimai nepažeidžia Komisijos teisės pradėti arba tęsti bylos dėl kitų „Visa“ tinklo taisyklių, tokių kaip reikalavimas prekybininkams priimti visas korteles, „Visa Europe“ daugiašalių tarpbankinių mokesčių, taikomų operacijoms verslo mokėjimo kortelėmis, arba tarpregioninių daugiašalių tarpbankinių mokesčių nagrinėjimą.

(1) Žr. Jean-Charles Rochet ir Jean Tirole, „Must Take Cards and the Tourist Test“, Nr. 496, IDEI *Working Papers from Institut d'Économie Industrielle* (IDEI), Toulouse, http://idei.fr/doc/wp/2008/must_take_cards.pdf

(15) Šie įsipareigojimai taikomi tik „Visa Europe“. Todėl šiuo metu prieš „Visa Inc.“ ir „Visa International Service Association“ vykdomas tyrimas (žr. 6 punktą pirmiau), į kurį įtrauktas daugiašalių tarpbankinių mokesčių, taikomų operacijoms tiesioginio debeto kortelėmis, klausimas, dar nebus baigtas – laukiama tolesnio Komisijos vertinimo, į kurį galėtų būti įtrauktos pastabos dėl šio pranešimo.

4. KVIETIMAS TEIKTI PASTABAS

(16) Atsižvelgdama į pastabas dėl šio pranešimo, Komisija ketina priimti sprendimą pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalį, kuriuo paskelbiama, kad pirmiau apibendrinti ir Konkurencijos generalinio direktorato tinklalapyje paskelbti įsipareigojimai yra privalomi. Jeigu įsipareigojimuose būtų padaryti reikšmingi pakeitimai, būtų atliktas naujas rinkos tyrimas.

(17) Remdamasi Reglamento (EB) Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalimi Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis teikti pastabas dėl siūlomų įsipareigojimų. Pastabos Komi-

sijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šio pranešimo paskelbimo dienos. Suinteresuotų trečiųjų šalių taip pat prašoma pateikti nekonfidencialų pastabų variantą, iš kurio būtų pašalintos komercinės paslaptys ir kita slapta informacija, o, kur reikia, būtų pateikta nekonfidenciali santrauka arba įrašomi žodžiai „komercinė paslaptis“ arba „konfidencialu“. Į teisėtus prašymus bus atsižvelgta. Jei nekonfidencialus pastabų variantas nebus pateiktas, Komisija turės teisę manyti, kad pastabose konfidencialios informacijos nepateikta.

(18) Pastabas su nuoroda Case COMP/39.398 – Visa MIF galima siųsti Komisijai el. paštu (COMP-GREFFE-ANTI-TRUST@ec.europa.eu), faksu (+32 22950128) arba adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

KITI AKTAI

EUROPOS KOMISIJA

Paraiškos paskelbimas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 6 straipsnio 2 dalį

(2010/C 138/11)

Šiuo paskelbimu suteikiama teisė pareikšti prieštaravimą paraiškai pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 ⁽¹⁾ 7 straipsnį. Prieštaravimo pareiškimai Komisijai turi būti pateikti per šešis mėnesius nuo paraiškos paskelbimo.

BENDRASIS DOKUMENTAS

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 510/2006**„HOFER RINDFLEISCHWURST“****EB Nr. DE-PGI-0005-0722-10.10.2008**

SGN (X) SKVN ()

1. Pavadinimas:

„Hofer Rindfleischwurst“

2. Valstybė narė arba trečioji šalis:

Vokietija

3. Žemės ūkio produkto arba maisto produkto aprašymas:**3.1. Produkto rūšis:**

1.2 klasė. Mėsos produktai

3.2. Produkto, kuriam taikomas 1 punkte nurodytas pavadinimas, aprašymas:

Hofo jautienos dešra (vok. *Hofer Rindfleischwurst*) – tai šaltai rūkyta tepamoji dešra. Hofo jautienos dešra pailga. Tepamasis dešros faršas kemsamas į dirbtines (celofano) 40–55 mm skersmens žarnas. Priklausomai nuo skersmens Hofo jautienos dešra (kaip vienetinė prekė) gali būti ne ilgesnė kaip 50 cm ilgio, o įvairių dydžių dešros sveria 150–800 g. Hofo jautienos dešros spalva – sodri gražaus mėsos atspalvio raudona.

Hofo jautienos dešra pasižymi tokiam gaminiui tipišku pikantišku skoniu su vos juntamu pipirų prieskoniu. Šaltai bukmedžio dūmuose rūkoma Hofo jautienos dešra įgauna malonų dūmo kvapą.

Šaltai rūkyta smulkiai maltos mėsos tepamoji dešra pasižymi savo šviežumu. Jos ypatingas skonis ir būdingas aromatas išlieka vos 2–3 dienas, todėl ilgai laikyti ji netinkama.

(1) OL L 93, 2006 3 31, p. 12.

Vakuuminėje pakuotėje Hofo jautienos dešra gali būti laikoma kiek ilgiau – ne trumpiau kaip 10 dienų. Tačiau būtina, kad jautienos dešra vakuuminėje pakuotėje būtų laikoma vėsiai.

Kiti kokybės požymiai: Hofo jautienos dešra turi likti vienodai rausva, gerai teptis ir likti vienodos konsistencijos.

Hofa jautienos dešros žaliava – liesa jautiena, todėl pagamintame produkte yra daug mėsos baltymo be jungiamojo audinio baltymo. Hofa jautienos dešros mėsos baltymo be jungiamojo audinio baltymo rodiklis turi būti ne mažesnis kaip 10 proc. Nešališkai tikrinant Bavarijos mėsininkų specializuotų mėsos parduotuvių veiklą ir kokybę atliktas tyrimas (NBQP), kuriuo nustatyti šie Hofa jautienos dešros technologiniai rodikliai: drėgnumas – 50–55 proc., riebumas – 25–30 proc. Kiaulienos ir kiaulienos nugaros lašinių dalis ne didesnė kaip 30 proc.

Kiti pagrindiniai priedai – nitritinė sūdyto druska ir askorbo rūgštis (papildas rausvumui užtikrinti). Šių priedų dalis tokia: nitritinės sūdyto druskos – 2,5 proc., askorbo rūgšties (papildas rausvumui užtikrinti) – 0,5 proc. Gaminant įmaišoma pagrindinių žaliavinių prieskonių – druskos ir smulkiai sumaltų pipirų. Skoniui pagerinti ir būdingam prieskoniui suteikti galima įmaišyti nedaug papildomų prieskonių mišinių.

3.3. Žaliavos (taikoma tik perdirbimo produktams):

Kad Hofa jautienos dešra būtų pagaminta tinkamai, ypač svarbi žaliavos (jautienos ir riebalų) kokybė. Pirmenybė teikiama suaugusių ir senesnių mėsininkų gyvulių mėsai. Jos privalumai – sodri mėsos spalva ir branda. Perdirbama jautiena ir kiauliena. Hofa jautienos dešrai gaminti jaunų galvijų mėsa nenaudojama. Hofa jautienos dešroje yra daug (du trečdaliai) R I rūšies liesos jautienos be sausgyslių ir (vienas trečdalis) S VIII rūšies kiaulienos nugaros lašinių. Prie kiaulienos nugaros lašinių galima pridėti nedaug S I rūšies kiaulienos, tačiau taip daroma rečiau.

Daugiausiai naudojama karvių, rečiau jaučių mėsa. Kaip sudedamoji dalis naudojamas jautienos kumpis, kurio riebumas apie 5 proc. Jei dedama kiaulienos, naudojamas kiaulienos kumpis, kurio riebumas apie 4 proc. Naudojamų kiaulienos nugaros lašinių riebumas – apie 70 proc.

Hofa jautienos dešra pasižymi savo kokybe ir šviežumu. Jai gaminti naudojama tik šviežia skerdiena. Brandinta, laikyta pakabinta arba šaldyta mėsa gamybos procesui netinka.

3.4. Pašarai (taikoma tik gyvūninės kilmės produktams):

—

3.5. Specialūs gamybos veiksmai, atliktini nustatytoje geografinėje vietovėje:

Hofa jautienos dešra gaminama geografinėje vietovėje.

3.6. Specialios pjaustymo, trynimo, pakavimo ir kt. taisyklės:

—

3.7. Specialios ženklinimo etiketėmis taisyklės:

—

4. Glaustas geografinės vietovės apibūdinimas:

Hofa miestas ir Hofa rajonas.

5. Ryšys su geografine vietove:

5.1. Geografinės vietovės ypatumai:

Apibrėžtame geografiniame regione Hofo jautienos dešros gamybos tradicija gyvuoja daugiau kaip 50 metų.

Hofa jautienos dešros iš liesos jautienos gamybą 1950 m. pradėjo mėsininkas-meistras Hansas Millitzeris. Gamybos tradiciją tęsė jo pameistriu buvęs Gottfriedas Rädleinas, Hofa jautienos dešrą savo įmonėje Hofe gaminęs ir išpopuliarinęs už miesto ribų 1962–1993 m.

Paklausa buvo tokia didelė, kad kiekvieną savaitę Gottfriedas Rädleinas dešroms perdirbdavo apie 15 galvijų skerdenos galinių ketvirčių ir kartais pagal savo specialų receptą jautienos dešrą gamindavo sekmadieniais ir švenčių dienomis. Šaltai rūkyta smulkiai maltos jautienos tepamoji dešra būdavo ypač šviežias gaminys, todėl savo ypatingą skonį ir jai būdingą aromatą išlaikydavo vos dvi ar tris dienas. Hofa jautienos dešra – toks liesas ir sveikas gaminys, kad jį vartoti patardavo net gydytojai.

Vėliau Hofa jautienos dešrą gaminti pradėjo daugiau regiono mėsininkų, kurie taip pat stengėsi gaminti ir pateikti tradicinį gaminį Hofa jautienos dešrą. 1993 m. sausį Gottfriedas Rädleinas savo mėsininės verslų perleido žinomai Hofa Alberto Schillerio mėsinei, kurioje Hofa jautienos dešra iki šių laikų gaminama taip pat, kaip ją gamino Gottfriedas Rädleinas. Tuometinės Hofa mėsininkų gildijos pirmininko pastangomis 1993 m. gaminys Hofa jautienos dešra įrašytas į Vokietijos federacines mėsos ir jos gaminių gaires (gairės Nr. 2.2120.1).

5.2. Produkto ypatumai:

Jau rašyta, kad Hofa jautienos dešra – aukštos kokybės ir ypatingo skonio gaminys, kaip firminis regiono valgis geriausiai žinomas Hofa mieste ir jo rajone bei labai mėgstamas. Gaminį mėgsta ir daug jo vartoja ne vien vietos gyventojai, šią dešrą taip pat labai vertina iš kitų kraštų atvykę svečiai ir lankytojai. Kad gaminys svarbus ir gerai žinomas aiškėja ir iš to, kad jis įrašytas į Vokietijos maisto produktų sąvado (vok. *Das Deutsche Lebensmittelbuch*) gaires.

Hofa jautienos dešra apdovanota ir premijuota įvairiuose dešrų konkursuose. Kiekvienais metais vykstančiame Bavarijos mėsininkų sąjungos kokybės tikrinime dalyvaujančios apibrėžtos geografinės vietovės mėsinės tikrinti atsiunčia Hofa jautienos dešros. Ankstesniais metais šis gaminys laimėjo aukso ir sidabro medalių. Tas pats pasakytina apie kokybės tikrinimo, kurį federalinės žemės lygiu atlieka Vokietijos maisto produktų draugija (vok. *Die Deutsche Landwirtschafts-Gesellschaft*), rezultatus. 2009 m. balandžio mėn. Hofe veikusioje Aukštutinės Frankonijos parodoje organizuota atviroji dešrų degustacija, o apie Hofa jautienos dešrą, kaip apie išskirtinį regiono gaminį, išsamiai informavo vietos žiniasklaida.

5.3. Priežastinis geografinės vietovės ir kurios nors produkto savybės, gero vardo ar kito požymio ryšys:

Hofa jautienos dešra – tipiškas Hofa regiono gaminys. Gaminio kilmės regione jo gamyba daugiau kaip 50 metų vykdoma vietinėse įmonėse pagal specialią receptūrą ir technologiją. Gaminio populiarumas ir geras vardas glaudžiai susiję su jo kilme iš apibrėžto geografinio regiono.

Nuoroda į paskelbtą specifikaciją:

(Reglamento (EB) Nr. 510/2006 5 straipsnio 7 dalis)

2008.4.18 d. Markenblatt Nr. 16, 7a-aa dalis, p. 31 817.

(<http://register.dpma.de/DPMAREGISTER/geo/detail.pdfdownload/106>)

Pranešimas apie kukurūzų importo iš trečiųjų šalių muito sumažinimo konkursą

(2010/C 138/12)

I. DALYKAS

1. Skelbiamas kukurūzų, kurių KN kodas 1005 90 00, importo iš trečiųjų šalių muito sumažinimo konkursas.
2. Konkursas vyksta laikantis Komisijos reglamento (ES) Nr. 463/2010 ⁽¹⁾ nuostatų.

II. TERMINAI

1. Pirmojo dalinio konkurso galutinis paraiškų teikimo terminas baigiasi 2010 m. birželio 10 d. 10 valandą (Briuselio laiku).

Kitų dalinių konkursų galutinis paraiškų pateikimo terminas baigiasi ketvirtadieniais 10 valandą Briuselio laiku:

- 2010 m. birželio 24 d.,
- 2010 m. liepos 15 ir 29 d.,
- 2010 m. rugpjūčio 26 d.,
- 2010 m. rugsėjo 16 ir 30 d.,
- 2010 m. spalio 14 ir 28 d.,
- 2010 m. lapkričio 11 ir 25 d.,
- 2010 m. gruodžio 9 ir 16 d.

2. Šis pranešimas skelbiamas tik šiam konkursui. Jeigu jame nebus padaryta pakeitimų ar jis nebus visiškai pakeistas, šis pranešimas galios kitiems daliniams konkursams, vykstantiems šio konkurso galiojimo metu.

III. PARAIŠKOS

1. Paraiškos raštu turi būti pateiktos ne vėliau kaip iki II antraštinėje dalyje nurodytų datų ir valandų; jos siunčiamos laišku su pranešimu apie įteikimą arba elektroniniu būdu vienu iš šių adresų:

Paraiškos siunčiamos adresu:

Ministério das Finanças
Direcção Geral das Alfândegas e Impostos Especiais sobre o Consumo
Terreiro do Trigo — Edifício da Alfândega
1149-060 Lisbon
PORTUGAL

Tel. +351 218814263
Faks. +351 218814261

Ne elektroniniu būdu teikiamos paraiškos siunčiamos atitinkamu adresu antspauduotame dvigubame voke. Ant vidinio taip pat antspauduoto voko turi būti užrašas „Kukurūzų importo muito sumažinimo konkurso paraiška – Reglamentas (ES) Nr. 463/2010“.

Iki tos datos, kai atitinkama valstybė narė informuoja suinteresuotąjį asmenį apie konkurso rezultatus, pateiktos paraiškos nekeičiamos.

⁽¹⁾ OL L 129, 2010 5 27, p. 60.

2. Paraiška, įrodomasis dokumentas ir deklaracija, nurodyti Komisijos reglamento (EB) Nr. 1296/2008 ⁽¹⁾ 7 straipsnio 3 dalyje, rašomi valstybės narės, kurios kompetentingai įstaigai pateikiama paraiška, oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų.

IV. KONKURSO UŽSTATAS

Konkurso užstatas yra sumokamas kompetentingai įstaigai.

V. KONKURSŲ LAIMĖTOJŲ NUSTATYMAS

Konkurso nugalėtojas:

- a) įgyja teisę valstybėje narėje, kurioje pateikta paraiška, gauti importo licenciją, kurioje nurodomas paraiškoje minėtas atitinkamam kiekiui taikomas importo muito sumažinimas;
- b) įsipareigoja prašyti importo licencijos šiam kiekiui a punkte numatytoje valstybėje narėje.

⁽¹⁾ OL L 340, 2008 12 19, p. 57.

Pranešimas apie importo iš trečiųjų šalių maito mokesčio lengvatos konkursą

(2010/C 138/13)

I. DALYKAS

1. Skelbiamas kukurūzų, kurių KN kodas 1005 90 00, importo iš trečiųjų šalių maito sumažinimo konkursas.
2. Konkursas vyksta laikantis Komisijos reglamento (ES) Nr. 462/2010 ⁽¹⁾ nuostatų.

II. TERMINAI

1. Pirmojo dalinio konkurso galutinis paraiškų teikimo terminas baigiasi 2010 m. birželio 10 d. 10 valandą (Briuselio laiku).

Kitų dalinių konkursų galutinis paraiškų teikimo terminas baigiasi ketvirtadieniais 10 valandą Briuselio laiku:

- 2010 m. birželio 24 d.,
- 2010 m. liepos 15 ir 29 d.,
- 2010 m. rugpjūčio 26 d.,
- 2010 m. rugsėjo 16 ir 30 d.,
- 2010 m. spalio 14 ir 28 d.,
- 2010 m. lapkričio 11 ir 25 d.,
- 2010 m. gruodžio 9 ir 16 d.

2. Šis pranešimas skelbiamas tik šiam konkursui. Jeigu jame nebus padaryta pakeitimų ar jis visiškai nebus pakeistas, šis pranešimas galios kitiems daliniams konkursams, vykstantiems šio konkurso galiojimo metu.

III. PARAIŠKOS

1. Paraiškos raštu turi būti pateiktos ne vėliau kaip iki II skyriuje nurodytų datų ir valandų; jos siunčiamos laišku su pranešimu apie įteikimą arba elektroniniu būdu vienu iš šių adresų:

Paraiškos siunčiamos adresu:

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
C/ Beneficencia, 8
28004 Madrid
ESPAÑA

E-mail: intervec@fega.mapya.es
Faks +34 915219832 / 913476387

Ne elektroniniu būdu teikiamos paraiškos siunčiamos atitinkamu adresu antspauduotame dvigubame voke. Ant vidinio taip pat antspauduoto voko turi būti užrašas „Kukurūzų importo maito mokesčio sumažinimo konkurso paraiška – Reglamentas (ES) Nr. 462/2010“.

Iki tos datos, kai atitinkama valstybė narė informuoja suinteresuotąjį asmenį apie konkurso rezultatus, pateiktos paraiškos nekeičiamos.

⁽¹⁾ OL L 129, 2010 5 27, p. 58.

2. Paraiška, įrodomasis dokumentas ir deklaracija, nurodyti Komisijos reglamento (EB) Nr. 1296/2008 ⁽¹⁾ 7 straipsnio 3 dalyje, rašomi valstybės narės, kurios kompetentingai įstaigai pateikiama paraiška, oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų.

IV. KONKURSO UŽSTATAS

Konkurso užstatas mokamas kompetentingai įstaigai.

V. KONKURSO NUGALĖTOJO NUSTATYMAS

Konkurso nugalėtojas:

- a) įgyja teisę valstybėje narėje, kurioje pateikta paraiška, gauti importo licenciją, kurioje nurodomas paraiškoje minėtas atitinkamam kiekiui taikomas importo muito sumažinimas;
- b) įsipareigoja pateikti paraišką dėl šio kiekio importo licencijai gauti a punkte nurodytoje valstybėje narėje.

⁽¹⁾ OL L 340, 2008 12 19, p. 57.

Pranešimas apie sorgų importo iš trečiųjų šalių maito sumažinimo konkursą

(2010/C 138/14)

I. DALYKAS

1. Skelbiamas sorgų, kurių KN kodas 1007 00 90, importo iš trečiųjų šalių maito sumažinimo konkursas.
2. Konkursas vyksta laikantis Komisijos reglamento (ES) Nr. 464/2010 ⁽¹⁾ nuostatų.

II. TERMINAI

1. Pirmojo dalinio konkurso galutinis paraiškų teikimo terminas baigiasi 2010 m. birželio 10 d. 10 valandą (Bruselio laiku).

Kitų dalinių konkursų galutinis paraiškų pateikimo terminas baigiasi ketvirtadieniais 10 valandą Bruselio laiku:

- 2010 m. birželio 24 d.,
- 2010 m. liepos 15 ir 29 d.,
- 2010 m. rugpjūčio 26 d.,
- 2010 m. rugsėjo 16 ir 30 d.,
- 2010 m. spalio 14 ir 28 d.,
- 2010 m. lapkričio 11 ir 25 d.,
- 2010 m. gruodžio 9 ir 16 d.

2. Šis pranešimas skelbiamas tik šiam konkursui. Jeigu jame nebus padaryta pakeitimų ar jis nebus visiškai pakeistas, šis pranešimas galios kitiems daliniams konkursams, vykstantiems šio konkurso galiojimo metu.

III. PARAIŠKOS

1. Paraiškos raštu turi būti pateiktos ne vėliau kaip iki II skyriuje nurodytų datų ir valandų; jos siunčiamos laišku su pranešimu apie įteikimą arba elektroniniu būdu vienu iš šių adresų:

Paraiškos siunčiamos adresu:

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
C/ Beneficencia, 8
28004 Madrid
ESPAÑA

E-mail: secreint@fega.mapya.es
Faks. +34 915219832 / 913476387

Ne elektroniniu būdu teikiamos paraiškos siunčiamos atitinkamu adresu antspauduotame dvigubame voke. Ant vidinio voko, taip pat antspauduoto, turi būti įrašas „Sorgų importo maito sumažinimo konkurso paraiška – Reglamentas (ES) Nr. 464/2010“.

(¹) OL L 129, 2010 5 27, p. 62.

Iki tos datos, kai atitinkama valstybė narė informuoja suinteresuotąjį asmenį apie konkurso rezultatus, pateiktos paraiškos nekeičiamos.

2. Paraiška, įrodomasis dokumentas ir deklaracija, nurodyti Komisijos reglamento (EB) Nr. 1296/2008 7 straipsnio 3 dalyje, rašomi valstybės narės, kurios kompetentingai įstaigai pateikiama paraiška, oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų.

IV. KONKURSO UŽSTATAS

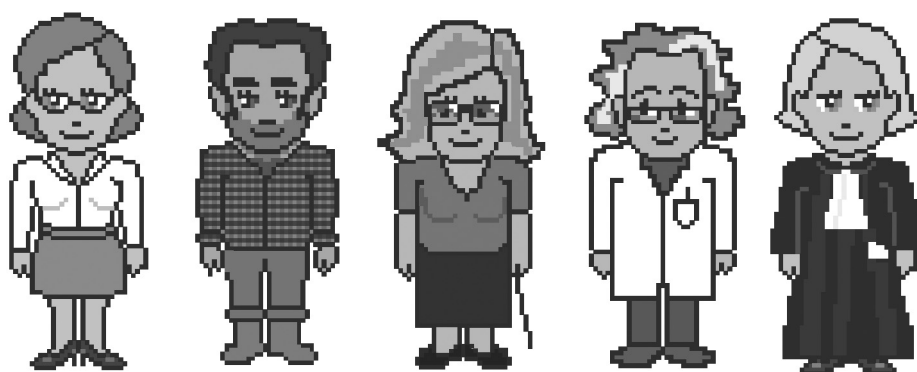
Konkurso užstatas pateikiamas kompetentingai įstaigai.

V. KONKURSŲ LAIMĖTOJŲ NUSTATYMAS

Konkurso nugalėtojas:

- a) įgyja teisę valstybėje narėje, kur buvo pateikta paraiška, gauti importo licenciją, kurioje nurodomas paraiškoje minėtas atitinkamam kiekiui taikomas importo maito sumažinimas;
 - b) įsipareigoja pateikti paraišką dėl šio kiekio importo licencijai gauti a punkte nurodytoje valstybėje narėje.
-

„EU Book shop“ Visi ES leidiniai, kurių ieškote!

bookshop.europa.eu

KITI AKTAI

Europos Komisija

2010/C 138/11	Paraiškos paskelbimas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 6 straipsnio 2 dalį	37
2010/C 138/12	Pranešimas apie kukurūzų importo iš trečiųjų šalių maito sumažinimo konkursą	40
2010/C 138/13	Pranešimas apie importo iš trečiųjų šalių maito mokesčio lengvatos konkursą	42
2010/C 138/14	Pranešimas apie sorgų importo iš trečiųjų šalių maito sumažinimo konkursą	44

2010 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą Europos Sąjungos oficialiojo leidinio prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

2010 metais kompaktinius diskus pakeis skaitmeniniai diskai.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip Europos Sąjungos oficialusis leidinys, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

